1410000

2

OFFICIA SANCTORUM PATRONORUM,

QUÆ

RECITANDA SUNT

IN CIVITATE, ET DIŒCESI NEAPOLITANA.

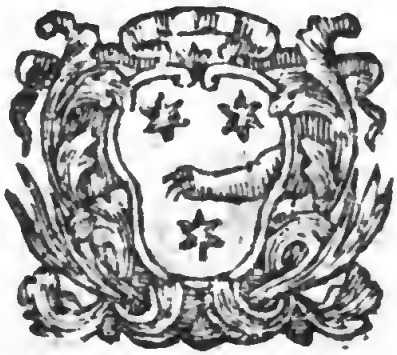

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III NAPOLI

NEAPOLI, MDCCXCI.

EX TYPOGRAPHIA ABATIANA.

Superiorum Permissu.

OFFICIA SANCTORUM PATRONORUM

Recitanda in Civitate, & Diœceſi Neapolitana.

FESTA NOVEMBRIS

Die XXVIII. Novembris

S. JACOBI DE MARCHIA

Confeſſ. Patron. Civ. Neap.

Duplex majus.

Omnia de commun. Conf. non Pont.

Oratio.

DEus, qui ad animarum ſalutem, & peccatores e vitiorum cæno ad viam virtutis revocandos Beatum Jacobum Confeſſorem tuum Evangelii præconem eximium effeciſti: concede propitius; ut ejus interceſſione a peccatis omnibus expiati vitam conſequamur æternam. Per Dominum.

Lect. i. Noct. Juſtus &c.

In ii Noct. *Lect iv.*

JAcobus Monte Prandonum Piceni Oppido in Diœceſi Aſculana piis parentibus natus, ab ipſa pueritia bonarum artium, & litterarum ſtudia magna cum pietate conjunxit. Adoleſcens mundi vanitatem cogitans Carthuſianorum inſtituto nomen dare conſtituerat; Deo tamen, qui eum ad animarum ſalutem, & fidei propagationem deſtinaverat, ducente, Minorum Familiam ingreſſus eſt. In ipſo Tyrocinio, quod in Cœnobio Carcerum apud Aſſiſium poſuit, obedientia, paupertate, ceteriſque virtutibus ita excelluit, ut religioſæ perfectionis exemplar abſolutiſſimum ab omnibus haberetur. Virginitatem perpetuo illibatam ſervavit, trium horarum ſomno contentus, reliquam noctem Divinis in laudibus, cruentis flagellationibus, rerumque cæ-

cœleſtium contemplatione tranſigebat. Loricam ferream ſupra nudas carnes annis geſtavit propè viginti, quam poſtea juſſu Sacerdotis, qui ejus confeſſiones excipiebat, cilicio aſperrimo commutavit. Semel in die pane, & aqua veſcebatur, additis raro crudis fabis, herbiſque ſylveſtribus obſonii loco. Quam duriſſimam vivendi rationem tenuit, donec ætate provectum, & ob aſſiduos labores mala affectum valetudine, ut mitius aliquanto ſecum ageret, Sancti Bernardini Senenſis auctoritas impulit.

℟. Honeſtum fecit &c.

Lectio v.

SAcerdos factus, ad munus concionandi delectus vivo, & efficaci ſermone flagitia hominum conſtanter, & libere increpabat; Nec viros nobiles, ac potentes reprehendere eſt veritus, ſi quos criminibus irretitos offendiſſet; tantuſque fiebat ad eum audiendum concurſus, ut cum frequentiam capere vel magna Templa non poſſent, in plateis, atque areis ſuggeſta erigi paſſim oporteret. Hinc Imperatores, Reges, & Præſules ampliſſimi certatim apud se eum concionantem habere voluerunt. Mediolani de Magdalenæ lacrymis dicens ſex. & triginta impudicas mulieres a turpi quæſtu avocavit, quibus etiam pecunia corrogata ad pie vivendum domicilium extruxit. Tum Sfortia Duce, ac Civibus vehementer inſtantibus, ut Archiepiſcopale munus ſuſciperet, eam dignitatem conſtantiſſime recuſavit. Bis centena infidelium millia baptiſmi lavacro tinxiſſe, & in Hungaria brevi tempore quinquaginta Hæreticorum millia ad Eccleſiæ ſinum reduxiſſe fertur. In Italia nequiſſimam Fraticellorum ſectam iterum, ac tertio reviviſcentem penitus extinxit. Ferrarienſi Concilio, quod poſtea Florentiam translatum fuit, interfuit. Sigiſmundum, & Albertum Imperatores in maximis Regni difficultatibus, præſertim vero expeditione in Turcas promovenda, & Hæreticis debellandis conſilio, & opera adjuvit, Sancto Joanni a Capiſtrano Sacri ſocialis belli adverſus Turcas Pontificiæ Legationis Conſiliario

rio in Hungaria defuncto ſuffectus fuit.

℟. Amavit eum &c.

Lectio vi.

MArtini Quinti, Eugenii Quarti, Nicolai Quinti, Calliſti Tertii, Pii Secundi, Pauli item Secundi, & Sixti Quarti contra Hæreticos Fraticellos, Manichæos redivivos, Patarenos, Huſſitas, Taboritas legationibus functus eſt. Quibus in expeditionibus Italiam univerſam non ſemel percurrit; Illyricum tertio, Pannoniam, Sarmatiam, Bohemiam, finitimaſque Provincias peragravit. Tot autem itinera ſine ſacculo, & pera Apoſtolorum more pedibus confecit, ope Divina unice fretus, quæ tum maxime patuit, cum rejectus a Nauta Padum amnem, pallio ſuper aquas inſtrato, cum Socio pertranſiit. Denique Neapoli, quo Sixti Quarti juſſu, inſtante Ferdinando Rege, profectus erat, extremo morbo correptus, Eccleſiæ Sacramentis rite ſuſceptis anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo ſexto, ætatis octogeſimo quinto, quarto Kalendas Decembris ſpiritum Deo reddidit. Multis poſt obitum miraculis claruit, quibus rite cognitis Urbanus Octavus ejus Officium, & Miſſam ab Ordine Fratrum Minorum, & a Clero Neapolis celebrari permiſit, quæ Jacobum inter alios Patronos cooptaverat. Corpus ejus in Æde Sacra Sanctæ Mariæ Novæ incorruptum adhuc, & flexibile permanet. Quod cum Vincentius Cardinalis Urſinus, qui poſt Benedictus Decimus tertius fuit, ſuis manibus contrectaret, & Philippo Quinto Hiſpaniæ Regi venerandum offerret, odorem ſuaviſſimum expirare compertum eſt. Idem vero Pontifex anno milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſexto Jacobum novis miraculis coruſcantem in Sanctorum numerum retulit.

℟. Iſte homo perfecit &c.

In iii Noct Homil. in Evang. Sint lumbi &c

In ii Veſp. fit commem. S Saturnini Mart.

FESTA DECEMBRIS.

Die iii Decembris.

S. Franciſci Xaverii Conf. Patr. Civ. Neap Dupl. maj. Omnia ut in Brev. Lect tamen i. Noct. Juſtus *de Com-*

mun. Conf. non Pont. &c.

In ii. Veſp. comm. ſeq. & Feriæ Adv.

Die iv. Decembris.

S. BARBARÆ

Virg. & Mart. ſemid.

Antiph. Veni Sponſa Chriſti.

℣. Specie tua *&c. de Commun. Virg.*

Oratio.

DEus, qui inter cetera potentiæ tuæ miracula, etiam in ſexu fragili victoriam martyrii contuliſti: concede propitius; ut qui Beatæ Barbaræ Virginis & Martyris tuæ natalitia colimus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dominum *&c.*

In i. Nocturno, Lectiones de Script. occurr.

In ii. Noct. Lectio iv.

BArbara Virgo Nicomedienſis, ob inſignem corporis elegantiam a Dioſcoro Patre nobiliſſimo Viro in turrim incluſa, ab omnium oculis arcetur: ubi multa ſecum pie, religioſeque meditata, tanto amore Chriſtianæ Religionis exarſit, ut non modo nuptias a patre oblatas reſpuerit; verum etiam se Chriſtum colere profeſſa, nefarium Idolorum cultum magna libertate perſtrinxit.

℟. Propter veritatem *&c.*

Lectio v.

DIoſcorus ita filiæ verbis excanduit, ut eam Præſidi Marciano, quod a propoſito non deſiſteret, excruciandam tradiderit. Is illam primum blanditiis, præmiis propoſitis, & honoribus, ad paternæ ſuperſtitionis cultum eſt conatus adducere. Cum vero a Fidei conſtantia nullis verborum illecebris deduci poſſet, omnis tormentorum acerbitas in eam convertitur. Nervis enim bubalis graviſſime cæſa, in obſcuriſſimum carcerem detruditur: ubi, etſi omni humana ope deſtituta, divinitus tamen curata eſt.

℟. Dilexiſti juſtitiam *&c.*

Lectio vi.

QUod ubi ſenſerunt Chriſtianæ fidei hoſtes, e furoris, atque dementiæ progreſſi ſunt, ut in eam, & carceris macerationem, & lampadum aduſtione, & mamillarum præciſione ſuam omnem crudelitatem deprompſerint. Neque tamen his contentus Dioſcorus, paternæ charitatis oblitus, filiæ ſua manu caput amputare non dubi-

bitavit; cujus anima in Cælum ad duplicem virginitatis, & martyrii palmam evolavit.

℟. Afferentur Regi Virgines *&c.*

In iii. Noct. Homil. in Evang. Simile erit regnum cælorum decem *de commu. Virg.*

Veſp. de S. Petr. Chryſ. cum comm præc. Fer. Adv. & S. Sabbæ Abb.

Die vi Decembris.

S. Nicolai Epiſc. Conf. Patr. Civ. Neapol. Dupl. maj. Omnia ut in Brev Lect. vero i. Noct. Fidelis ſermo, *de Commu. Conf. Pont.*

In ii. Veſp. fit comm. S. Ambroſii, & Fer. Adv.

Die VIII. Decembris.

In ſolemnitate Immaculatæ Conceptionis B. M. V. Civit. Patr. Omn. ut in fin. Breviarii.

Die XIV. Decembris.

S. AGNELLI ABBATIS Neap. Civ. Tutel. Patr. dupl. maj.

Omnia de Commu. Conf. non Pont. præt. ſeq.

Oratio.

DEus, qui nos per beatum Agnellum, ſalutiferæ Crucis vexillo, a Barbarorum incurſibus liberaſti: te humiliter deprecamur; ut ejuſdem præſidio, ab omnibus inviſibilium hoſtium inſidiis eruamur. Per Dominum *&c.*

Deinde fit Comm. S. Luciæ Virg & Mart. Oct Concept. B. M. V. & Fer. Adv.

In i. Noct. Lect. Juſtus. *de eod. Communi.*

In ii. Noct. Lect. iv.

AGnellum Neapolitanæ Urbis Tutelarem Parentes diu ſteriles a Cœlitum Regina impetrarunt; a qua etiam in futuræ manſuetudinis præſagium, hoc nomine Puerum appellandum didicerunt. Editus in lucem, atque a Matre ad Eccleſiam allatus poſt vigeſimum a partu diem, Angelica ſalutatione beatam Virginem clara voce ſalutavit. Decimumquintum annum agens, relicta paterna domo, ad ſpeluncam Urbi proximam ſe contulit, ut Deo liberius famularetur: mortuis deinde parentibus, Xenodochium hæreditario patrimonio conſtruxit: & ut erat charitate ferventiſſimus, ſe, ſuaque omnia ægrotorum miniſterio addixit.

℟. Honeſtum fecit *&c.*

Lectio v.

CUm autem ejus ſanctitatis fama prodigiis il-

luſtrata longius diffunderetur, ac plurimi ad eum in dies confluerent, nominis ſui celebritatem exoſus, aſperrimos in montes ſeceſſit: verus divini Agni ſectator; ubi ſolis herbis, & aqua contentus aliquandiu vixit; ſed cæleſti monitu ad priſtinum rediit Xenodochium; & in Cœnobio a Sancto Gaudioſo Epiſcopo Bithinienſi haud procul extructo, monaſticam vitam duxit: cui etiam per aliquot annos ſanctiſſime præfuit. Demum fama miraculorum, vitæque innocentia illuſtris, poſtquam ad Aras Sacris eſſet operatus, obdormivit in Domino decimonono Kalendas Januarii, ætatis anno ſexageſimo primo, Mauritio imperante.

℟. Amavit eum *&c.*

Lectio vi.

SAcrum Corpus Fortunatus tunc temporis Neapolitanus Antiſtes accerſitis finitimis Epiſcopis, in Æde beatiſſimæ Virginis, ſancti Agnelli nomine poſtea inſignita, ſummo cum honore, maximaque Populi frequentia ſepeliendum curavit. Porro ob innumera in ſuam Urbem collata beneficia illud præcipue, quod ſæpe fuerit cum Crucis vexillo viſus Civitatem obſeſſam ab hoſtibus liberare, ſuperque eam manum protendere. Neapolitani Cives quotannis, die illi ſacro, ejus Eccleſiam ſolemni, ac publica ſupplicatione adeunt, & Agnellum ſuum, ut vere Patriæ Parentem, ac Tutelarem, ſingulari celebratione venerantur.

℟. Iſte homo perfecit *&c.*

In iii. Noct Homil. in Ev. Ecce nos *de comm. Abbat.*

In ii. Veſp fit commem. diei Oct. Concept. B. M. V. ut in i. Veſp. Feſti; item Feriæ Adv.

Die XVI. Decembris.

In ſolemnitate Patrocinii S. Januarii Epiſc. & Mart. præc. Patr. Civit. & Regni Neap Dupl. Omnia ut in Feſto S Ep. Mart. 19. Sept.

FESTA JANUARII.

Die XIV. Januarii.

S. POTITI MARTYRIS

Dupl pro Civit. & Suburbiis Neap. tant.

Si aliquam ob cauſam transferri contingat, tunc in i Veſp.

Ant. Potitum. *cum reliq. de Laud ut infr.*

Pſal. Dixit Dominus *cum reliq. de Domin., & loc. ult. Pſal.*

Pſal. Laudate Dominum omnes gentes *&c.*

Capitulum. Jacob. 1.

BEatus vir qui ſuffert tentationem, quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitæ, quam repromiſit Deus diligentibus ſe.

Hymnus.

INvicta virtus Martyrum,
Et alme cuſtos Virginum
Jeſu, Potiti laudibus
Adſis Olympi e vertice.
Infirma mundi deligens,
Ut conterantur fortia,
Illum virili pectore
Adhuc repletti parvulum.
Hinc ipſe victor nobilis
Domum, Parentes, omnia
Vultu ſereno deſpicit,
Tibique adhæret arctius.
Honor decuſque debitum
Sit Trinitati jugiter,
Quæ per Potitum Cœlica
Nobis rependat munera.
Amen.

℣. Gloria, & honore coronaſti eum Domine.

℟. Et conſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarum.

Ad Magnificat.

Ant. Reſpexit Dominus humilem ſervum ſuum Potitum, & poſuit diadema regni in capite ejus, atque ex hoc beatum illum dicent omnes generationes.

Oratio.

DEus, qui nos beati Martyris tui Potiti annua celebritate lætificas: concede propitius; ut de cujus triumphali agone lætamur in terris, ad ejus gloriæ conſortium pervenire feliciter mereamur in Cœlis. Per Dominum *&c.*

Et fit com S. Felicis Mart.

Ant. Iſte Sanctus *&c.*

℣. Juſtus *&c.*

Ad Matut. Invitat. Regem Martyrum Dominum:* Venite, adoremus.

Pſal. Venite, exultemus Domino, *&c.*

Hymnus.

JAm de Paterno carcere,
Sævi ad Tribunal Judicis,
Puero Potito protinus
Certamen inſtat acrius.
Blandis Tyrannus vocibus,
Fruſtra laceſſit, poſtmodum
Minis perurget, offerat
Thus, aut daturus ſanguinem.
Princeps ſuorum militum
Se Chriſtus offeri lauream,
Interque cœtus Martyrum
Sedem merenti deſtinat.
Honor decuſque debitum
Sit Trinitati jugiter,
Quæ per Potitum Cœlica
Nobis rependat munera.
Amen.

In

In i. Nocturno.

Ant. Beatus Potitus non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit, sed in lege Dei fuit voluntas ejus die, ac nocte.

Psal. Beatus vir, *cum reliquis Psalm. de Communi unius Mart.*

Ant. Insurrexerunt impii adversus Dominum, & adversus sanctum suum: qui habitat in Cælis irrisit eos.

Psal. Quare fremuerunt.

Ant. Factus est Dominus servo suo turris fortitudinis a facie inimici.

Psal. Domine quid multiplicati sunt.

℣. Glória, & honore coronasti eum Domine.

℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Lectio i.

De Libro Ecclesiastici. *C.*51.

COnfitebor tibi Domine Rex, & collaudabo te Deum Salvatorem meum. Confitebor nomini tuo, quoniam adjutor & protector factus es mihi, & liberasti corpus meum a perditione, a laqueo linguæ iniquæ, & & a labiis operantium mendacium, & in conspectu astantium factus es mihi adjutor. Et liberasti me secundum multitudinem misericordiæ nominis tui a rugientibus, præparatis ad escam: de manibus quærentium animam meam, & de portis tribulationum, quæ circumdederunt me: a pressura flammæ, quæ circumdedit me, & in medio ignis non sum æstuatus: de altitudine ventris inferi, & a lingua coinquinata, & a verbo mendacii, a rege iniquo, & a lingua injusta.

℟. Verbera carnificum non timuit sanctus Puer tuus, moriens pro Christi nomine: * Ut hæres fieret in domo Domini.

℣. Tradidit corpus suum propter Deum ad supplicia. Ut hæres.

Lectio ii.

LAudabit usque ad mortem anima mea Dominum, & vita mea appropinquans erat in inferno deorsum. Circumdederunt me undique, & non erat, qui adjuvaret. Respiciens eram ad adjutorium hominum, & non erat. Memoratus sum misericordiæ tuæ, Domine, & operationis tuæ, quæ a sæculo sunt: quoniam eruis sustinentes te Domine, & liberas eos de manibus Gentium.

℟. Invictus Dei athleta ago-

agonem ſuum Domino precibus commendabat. * Et mori pro Chriſto ſemper optavit, & votis omnibus expetivit.

℣. Certus ſum quia neque mors, neque vita, neque creatura alia poterit me ſeparare a charitate Dei. Et mori.

Lectio iii.

EXaltaſti ſuper terram habitationem meam, & pro morte defluente deprecatus ſum. Invocavi Dominum Patrem Domini mei, ut non derelinquat me in die tribulationis meæ, & in tempore ſuperborum ſine adjutorio. Laudabo nomen tuum aſſidue, & collaudabo illud in confeſſione, & exaudita eſt oratio mea. Et liberaſti me de perditione, & eripuiſti me de tempore iniquo. Propterea confitebor, & laudem dicam tibi, & benedicam nomini Domini.

℟. Puer meus noli timere, quia ego tecum ſum, dicit Dominus: * Liberabo te de manu peſſimorum, & eruam te de manu fortium.

℣. Beatus Potitus orabat dicens: Domine Jeſu Chriſte miſerere mihi ſervo tuo. Liberabo te. Gloria Patri. Liberabo te.

In ii. Nocturno.

Ant. Invocavit Dominum in medio tormentorum, & in tribulatione dilatavit cor ejus Deus, & mirificavit eum.

Pſal. Cum invocarem.

Ant. Exaudiſti Domine ſervum tuum, & Anima illius introivit ſine macula in domum tuam.

Pſal Verba mea.

Ant. Ex ore Pueri tui perfeciſti laudem tibi Domine, & deſtruxiſti inimicum & ultorem.

Pſal. Domine, Dominus noſter.

℣. Poſuiſti Domine ſuper caput ejus.

℟. Coronam de lapide pretioſo.

Lectio iv.

POtitus Calari antiquiſſima Sardiniæ Urbe natus, ab unguiculis, inſcio Patre, Chriſtiana Fide imbutus, ab eo poſtmodum, ut eam deſereret, tentatur, propterea que in cuſtodiam traditur. Sed tantum abfuit, ut minis blanditiiſque quidquam Pater profeceiit, ut filii ſanctiſſimi monitis, atque exemplis, & ipſe Chriſtianam Fidem aplexus

ſit:

ſit : Vinculis ergo ſolutus divino conſilio Patriam deſeruit, & in Montem Epyrum ſeceſſit. Ibi Divini Verbi prædicatione, vitæ ſanctimonia, ac ſanctiſſimis monitis præluxit, & Dæmonum inſidias, quibus crudeliſſime divexatus eſt, ſuperavit. In Valeriana Urbe Agathonis Senatoris conjugem elephantiaſi laborantem curavit, quapropter Senator ipſe cum tota familia, multiſque civibus Chriſto adhæſerunt. Romæ quoque Agnetem Antonini Imperatoris filiam crudeliſſimo a Dæmone diris cruciatibus exagitatam liberaſſe traditur. Sed duri cordis, & pervicax Imperator Diis volens filiæ ſalutem referre, ac Potitum eorum ſectatorem fieri, eum totis viribus in hanc ſententiam pertrahere conatus eſt. Quare ad Idola perducto Potito, ejus precibus atque virtute ficta Numina corruerunt. Iratus inde Imperator, atque ægre id ferens eum exquiſitis jubet tormentis torqueri.

℟. In tormentis te Deum non negavit : * Et ad mortem perductus, te Dominum Jeſum Chriſtum confeſſus eſt.

℣. Probaſti Domine cor ejus, & viſitaſti nocte. Et ad mortem.

Lectio v.

IN cuſtodiam ergo arctiſſimam primum traditur, dire poſtmodum equuleo cruciatur, faceſque ardentes ejus lateribus admoventur. Hanc Principis immanitatem cum Sanctus Martyr exprobraret ; unguibus manuum pedumque ei crudeliter detractis, feris objectus eſt, ſed ab his nativæ feritatis oblitis nil læſus in ferventis olei ollam injicitur : liquato plumbo perfunditur, ac clavo ignito transfigitur, quo, cum divinitus Sanctus Martyr liberaretur, extracto, illico Princeps maximo capitis dolore affectus eſt, & Potitum rogavit, ut ſibi opem ferret: Agnetis tamen enixis precibus Principem Sanctus Martyr curavit, quam ille rem magicis artibus referens, cum impietatis a Potito argueretur, ut lingua ei amputaretur, præcepit: qua etiam abſciſſa, uberius concinens, Imperatorem ut laceſſeret, fieri ullis tormentis non poſſe, ut Romæ vitam amitteret, prænuntiat.

℟. In

℟. In Domini Jeſu confeſſione fundatus inter tormentorum ſupplicia ſtetit imperterritus: * Ac demum triumphali morte Cælos petivit ſanguine laureatus.

℣. Felici commercio pro terrenis Cæleſtia, pro perituris Æterna commutavit. Ac demum.

Lectio vi.

QUare Antoninus permotus, & Populi converſionem ſubveritus, Satellitibus, ut illum necarent, quo vellent commiſit. Itaque Roma eductus apud Aſculum Apuliæ Idibus Januarii ſecundo Chriſti ſæculo capite plectitur. Ejus corpus a Chriſtianis ſepultum tractu temporis Tricarici ineunte ſæculo decimo ſexto in Æde Sanctiſſimæ Trinitatis repertum eſt. Neapoli ad ejus nomen Templum dedicatum exſtat, in quo a Sanctimonialibus Ordinis Sancti Benedicti memoria tanti Martyris die decima quarta Januarii jamdudum recolebatur: inde piis earumdem Sanctimonialium precibus permotus Clemens Papa Duodecimus præſens Officium eadem die, qua celebrare conſueverant, illis benigne indulſit. Demum idem Clemens Duodecimus Pontifex Maximus ab univerſo Clero Sæculari & Regulari Neapolitanæ Civitatis eadem die celebrari mandavit.

℟. Qui vicerit, veſtietur veſtimentis albis, & non delebo nomen ejus de libro vitæ: * Et confitebor nomen ejus coram Patre meo, & coram Angelis ejus.

℣. Beatus Potitus, dum torqueretur in tormentis, confeſſus eſt nomen Domini Jeſu Chriſti. Et confitebor nomen. Gloria Patri. Et confitebor nomen.

In ili. Nocturno.

Ant. Dum torqueretur in tormentis, oculi Domini ſuper ſervum ſuum.

Pſal. In Domino confido.

Ant. Potitus Chriſti Martyr locutus eſt veritatem in corde ſuo, & non egit dolum in lingua ſua.

Pſalmus. Domine quis habitabit.

Ant. Prævenisti eum Domine in benedictionibus dulcedinis, & poſuiſti in capite ejus coronam de lapide pretioſo.

Pſalmus. Domine in virtute tua.

℣. Magna eſt gloria ejus

in

in ſalutari tuo.

℟. Gloriam & magnum decorem impones ſuper eum.

Lectio vii.

Lectio Sancti Evangelii ſecundum Matthæum.

Cap. 10.

IN illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis: Nolite arbitrari, quia venerim pacem mittere in terram, non veni pacem mittere, ſed gladium. Et reliqua.

Homilia Sancti Hilarii Epiſcopi.

Cap. 10.

QUæ iſta diviſio eſt? inter prima enim legis præcepta accepimus: Honora Patrem tuum, & Matrem tuam, & ipſe Dominus ait: Pacem meam do vobis, pacem meam relinquo vobis. Quid ſibi vult miſſus potius gladius in terram, & ſeparatus a patre filius, & filia a matre, & nuras adverſus ſocrum, & hominis domeſtici ejus inimici? Igitur exinde publica auctoritas impietati proferetur. Ubique odia, ubique bella & gladius Domini inter patrem & filium, & inter filiam matremque deſæviens: Gladius telorum omnium telum acutiſſimum eſt, in quo ſit jus poteſtatis, & judicii ſeveritas, & animadverſio peccatorum. Et hujus quidem tali nomine novi Evangelii prædicationem appellatam frequens in Prophetis auctoritas eſt.

℟. Corona aurea ſuper caput ejus, * Expreſſa ſigno ſanctitatis, gloria honoris, & opus fortitudinis.

℣. Eſto fidelis uſque ad mortem, & dabitur tibi Corona vitæ. Expreſſa ſigno.

Lectio viii.

DEi igitur verbum nuncupatum meminerimus in gladio, qui gladius miſſus in terram eſt, ideſt prædicatio ejus hominum cordibus infuſa. Fitque gravis in domo una diſſenſio, & domeſtica novo homini erunt inimica: quia ille per verbum Dei diviſus ab illis, manere & interior & exterior, ideſt & corpus & anima in ſpiritus novitate gaudebit.

℟. Chriſti Martyr ſuccenſus igne divini amoris ſuſtinuit ſupplicia paſſionis: * Et per immanitatem tormentorum pervenit ad ſocietatem Angelorum.

℣. Hic eſt vere Martyr, qui pro Chriſti nomine ſanguinem ſuum fudit. Et per im-

immanitatem. Gloria Patri. Et per immanitatem.

Lectio ix.

De S. Felice Presb. & Mart.

Si vero contingerit transferri, dicitur sequens.

PErgit deinde eodem præceptorum, & intelligentiæ decursu. Nam postea quam relinquenda omnia, quæ in sæculo charissima sunt, imperaverat, adjecit: Qui non accipit Crucem suam, & sequitur me, non est me dignus, quia qui Christi sunt, crucifixerunt corpus cum vitiis & concupiscentiis. Et indignus est Christo, qui non Crucem suam, in qua compatimur, commorimur, consepelimur, conresurgimus, accipiens, Dominum sit secutus, in hoc Sacramento Fidei spiritus novitate victurus.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES,
& per Horas, Antiphona.

POtitum servum tuum, Domine firmaverunt manus tuæ, & regnabit in æternum.

Psal. Dominus regnavit. *cum rel. de Dom.*

Ant. Tu scis Domine agonem meum, recordare mei, & visita me, & tuere me ab his, qui persequuntur me.

Ant. Recordatus sum tui, dicit Dominus; miserans adolescentiam tuam, & certamen forte dedi tibi, ut vinceres.

Ant. Deus Dominus fortitudo mea, & deducet me victor in Psalmis canentem.

Ant. Consummatus in brevi explevit tempora multa; placita enim fuit Deo anima illius.

Capitulum. Beatus vir, *ut supra.*

Hymnus.

IGnescit ira Præsidis,
Pudetque vinci a parvulo:
Olim Gigantem Goliath
David puer sic fregerat.
Probata tandem concidit
Rotata ab ense Victima,
Columba qualis innocens
Petivit astra spiritus.
Gaudens Potite, gloriæ
Victor bravium suscipe:
Hinc nos, Patrone, Virgines
Malis tuere ab omnibus.
Honor, decusque debitum
Sit Trinitati jugiter,
Quæ per Potitum Cœlica
Nobis rependat munera.
Amen.

℣. Justus ut palma florebit.

℟. Si-

℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Benedictus. *Ant.* In ſanctitate ſerviamus Domino, qui Puerum & Martyrem ſuum Potitum elegit ad dirigendos pedes noſtros in viam pacis.

Oratio. Deus, qui nos. *ut ſupr. & fit com. S. Felic. ant.* Qui odit. *&c.* ℣. Gl. & honor. *&c. Ad Hor. ant. ut ſupr. rel. de comm. un. Mart. In 2. Veſperis omnia ut in primis; & loco ultimi Pſalm.* Credidi.

Deinde fit a Capit. de S. Paulo Erem. cum comm. S. Potiti. Ant. Omnes gentes magnificate Dominum, fecit enim Martyri Potito magna, qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus.

℣. Juſtus ut palma, *&c. Orat ut ſupr.*

Et fit comm. S. Mauri Abb. Ant. Euge ſerve bone. ℣. Juſtum. *Oratio ut in Brev.*

Die XVII. Januarii.

S. Antonii Abbatis, Patr. Civit. Neapoli dupl. maj. Omnia ut in Breviario ſub hac die. Lectiones vero i. Noct. Juſtus *de comm. Confeſſ. non Pont.*

Die XIX. Januarii.

In feſto Translationis Reliquiarum

S. THOMÆ DE AQUINO

Conf. Civit Neap. Patroni Duplex.

In ii. Veſperis Cathedra S. Petri fit commem. S. Pauli, & S. Thomæ.

Antiph. O Doctor optime, Eccleſiæ Sancte lumen, beate Thoma, divinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

℣. Amavit eum Dominus, & ornavit eum.

℟. Stolam gloriæ induit eum. *Oratio.*

DEus, qui nos beati Thomæ Confeſſoris tui annua ſolemnitate lætificas: concede propitius; ut cujus Translationem colimus, etiam actiones imitemur. Per Dominum.

Deinde fit comm. Ss. Marii, & Soc. Mm.

In i. Noct. Lect. de Script occurr.

In ii. Noct. Lect. ex ejus feſt. 7. Mart. in Brev.

In iii. Noct. Homilia in Evang. Vos eſtis ſal terræ. *de Communi Doctorum.*

℟. viii. In medio Eccleſiæ.

Lectio ix. & commem. Ss. Marii, &c. Mm. ut in Brev.

In

In ii. Veſp. a Capitulo fit de Ss. Fabiano, &c. Mm. cum commem. S. Thomæ.

Ant. O Doctor, *&c. ut in i. Veſperis.*

℟. Juſtum deduxit. *Oratio ut ſupra.*

FESTA FEBRUARII.

Die III. Februarii.

S. BLASII

Epiſc. & Mart. Patr. Civ. Neap. Dupl. maj.

In ii. Veſp. Purif. fit commem. S. Blaſii.

Ant. Iſte ſanctus.

℟. Gloria, & honore. *de Comm. un. Mart.*

Oratio.

DEus, qui beatum Blaſium martyrem tuum, atque Pontificem in ſuis perferendis ſuppliciis, & in aliorum depellendis infirmitatibus admirabilem effeciſti: concede propitius; ut illius & in fide conſtantiam imitemur, & in periculis patrocinia ſentiamus. Per Dominum.

In i. Noct. Lect. A mileto *de Comm. un. Mart.*

In ii Noct. Lect. iv.

BLaſius Cappadox, nobili genere ortus, Sebaſte in Cappadocia ex Medico Epiſcopus creatus eſt, ut corporum curationi animarum cura ſuccederet. Huic muneri cum ſedulam ac piam operam navaret, dira tempeſtas adverſus Chriſtianos a Licinio Tyranno excitata fuit. Blaſius divino inſtinctu, Chriſti conſilio, & exemplo in montem Argæum se recepit, ac sese in ſpeluncam abdidit, in qua rerum divinarum contemplationi vacans, ab ipſis feris, nativæ feritatis oblitis, quotidianum victum accepit, & multis obſequiis cultus eſt.

℟. Honeſtum fecit *&c.*

Lectio v.

IBi tamdiu latuit, dum ab Agricolai Præſidis militibus caſu deprehenſus, inde abſtractus, & ad Præſidem ductus, illius juſſu in vincula conjectus eſt. Sed vinctus ipſe, multos, quos ejus ſanctimoniæ fama acciverat, a diverſorum morborum vinculis liberavit. In his puer fuit, qui deſperata a medicis ſalute, transverſa ſpina faucibus inhærente, animam agebat. Illuſtris ſane tum corporum, tum animorum medicus, non humana, ſed divina arte, non paratis a natura remediis, ſed Chriſti gratia

tia comparatis, ægros pristinæ saluti restituit: omni fere miraculorum genere conspicuus: nam Christi super aquas ambulantis, & Eliæ Sareptanæ viduæ annonam multiplicantis miracula renovavit.

℟. Desiderium animæ &c.

Lectio vi.

ATrocissimis tormentis, crudelissimi Præsidis jussu, cruciatus fuit. Duris verberibus cæsus, tortus in equuleo, pectinibus ferreis dilaniatus, candenti lorica indutus, aliisque exquisitissimis suppliciis affectus est. Sed ejus fides probari quidem potuit, non tamen vinci. Dilacerato corpore, infractus animus restitit. Tandem victo Tyranno, capite plexus, illustre fidei testimonium Ecclesiæ reliquit tertio nonas Februarii, anno Christi trecentesimo decimo sexto.

℟. Stola jucunditatis &c.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Si quis vult post me venire, &c. *de Comm. un. Mart.*

In ii. Vesp fit comm. S. Andreæ Corsini Ep. & Conf. ut in Brev.

Die ix. Februarii.

S. Apolloniæ Virg & Mart. Duplex. In Metropolitana Ecclesia tantum. Omnia de Communi Virg. & Mart.

Oratio. Deus, qui inter cetera. *de Communi.*

In i Noct. Lect. de Script. occ in Quadr. Confitebor. *de Commu. 2. loco.*

In ii. Noct. Lectio iv. Apollonia, *ut in Brev. v. & vi.* Quoniam hodie. *de eodem Communi 1. loco.*

In iii. Noct. Homil. in Evang. Decem Virginibus. *de Communi 2. loco.*

FESTA MARTII.

Die vii. Martii.

S. Thomæ de Aquino Confessoris, & Eccles Doct. Patroni Civ. Neap. Duplex majus. Omnia ut in Breviar. sub hac die.

Die xix. Martii.

S Joseph Conf., Sponsi B. M. V. Patr. Civ Neap. Omnia ut in fin. Brev.

FERIA SEXTA.

Post Dom. IV. Quadragesimæ.

Festum Spineæ Coronæ D. N. J. C. Dupl. maj In Metropol. Eccl. tant. Omn. ut in fin. Brev.

FE-

FESTA APRILIS.

Die ii. Aprilis.

S. Franciſci de Paula Conf. Civ. Neap. Patr. Duplex majus.

Lect. i. Noct. Beatus vir. *Reliq. ut in Brev. ſub hac die.*

Die v. Aprilis.

In feſto Translationis

S. ATHANASII

Epiſcopi Neapolitani & Confeſſ. Semid.

In Civitate, & Suburbiis tantum.

Ant. Sacerdos, & Pontifex.

℣. Amavit. *de Commu. Conf. Pontif.*

Oratio.

EXaudi, quæſumus Domine, preces noſtras, quas in beati Athanaſii Confeſſoris tui atque Pontificis Translatione deferimus: & qui tibi digne meruit famulari, ejus intercedentibus meritis, ab omnibus nos abſolve peccatis. Per Dominum *&c.*

In hymn. Iſte Confeſſor. *mutatur* 3. *verſus.*

Lect. i. Noct. de Script. occurr. In Quadrag. vero, Fidelis ſermo. *de Commu. Confeſſ. Pontif.*

In ii. Noct. Lect iv.

ATHanaſius Neapolitanis Ducibus natus, quem pii Parentes Sancti Athanaſii Alexandrini precibus ſuſceptum, ejuſdemque poſtea invictæ conſtantiæ æmulatorem, hoc appellarunt nomine. A pueritia Clericali militiæ adſcriptus, beato Joanni Neapolitano Antiſtiti erudiendus traditus eſt; quo Doctore, tanta enituit pietate, litteriſque, ut merito a Leone Quarto Pontifice, Civium precibus annuente, Neapolitanus Epiſcopus fuerit renunciatus, & conſecratus. Eccleſiaſticos proventus, domeſticumque patrimonium in Templorum, Pauperumque inopiam ſublevandam erogavit; multas Saracenorum incurſibus pene dirutas inſtauravit Baſilicas, eaſque prædiis, ſacris veſtibus, vaſiſque pretioſis locupletavit. Miniſtros Altaris Hebdomadarios in Templo maximo a se inſtitutos, proprio ditavit ære. Pauperibus, & Peregrinis hoſpitium aperuit; multumque pecuniæ ad captivos e Barbarorum ſervitio vindicandos mira charitate profudit.

℟. Inveni David *&c.*

Lectio v.

ABstinentia fuit incredibili, frugali mensa utens, esum carnis sibi perpetuo interdixit. Corpus non cilicium solum, flagrisque, sed gravissimo etiam plumbi pondere, a cervice ad talos extenso affligebat, lapideque capiti supposito, in lectulo humi strato cubabat. A Nicolao Primo Pontifice Romam accersitus, magno honore est habitus; ac Lateranensi in Synodo, una cum aliis Patribus, tertio loco assidens, Joannem Ravennatem insanientem antea contra Ecclesiam, qui postea resipuit, confutavit. Neapolim regressus, a Sergio fratris filio, notæ impietatis homine, Athanasii objurgationes indignante, detrusus in carcerem; indeque Cleri opera cum universæ Civitatis gaudio ereptus est.

℟. Posui adjutorium *&c.*

Lectio vi.

COnstanter deinde obluctans iniquis contra Ecclesiasticam libertatem postulationibus Sergii, ejus opera depulsus a sede, unumque mensem supra viginti coactus exulare, plurimas per id temporis ærumnas perpessus est, quibus tandem confectus, Verulis obiens, cælestem in Patriam receptus est, ætatis anno quadragesimo primo, Idibus Julii, post Christum natum octingentesimo septuagesimo secundo. Corpus miraculis clarum, Casinum prius in montem, mox Neapolim, quinto post obitum anno, integrum adhuc repertum, solemni supplicatione translatum est; cujus translationis memoria nonis Aprilis anniversaria festivitate recolitur.

℟. Iste est, qui ante *&c.*

In iii. Noct. Homilia in Evangel. Vigilate. *de Communi Conf. Pontif.*

Die XXVII. Aprilis.

S. MARIÆ ÆGYPTIAC.

Patronæ Civ. Neap.

Dupl. maj.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart. præter sequentia.

Oratio.

CLementissime Deus, qui omnipotentiam tuam parcendo maxime, & miserando manifestas: multiplica super nos misericordiam tuam, ut, intercedente beata Maria Ægyptiaca, quos delictorum catena constringit, miseratio tuæ pietatis cle-

clementer absolvat. Per Dominum *&c.*

In i. Nocт. Lect. Mulierem fortem.

In ii. Nocт. Lect. iv.

MAria Ægyptiaca in ipso juventutis flore Parentum disciplinam, & affectum contemnens, ætatis anno duodecimo in Alexandriæ Urbem clanculum profugit: annis septemdecim illic impudice transactis, videns Libyorum, & Ægyptiorum plurimos in festo Exaltationis Christi Crucem veneraturos, Hierosolymam conscendere, cum eisdem profecta, neque in itinere, neque in Sancta Civitate quidquam suæ intemperantiæ remisit. Ubi vero sub illius festivitatis diem cum reliquis Peregrinis Ecclesiam ingredi sæpe pertentat, divina virtute semper repulsa, cœpit cogitare, unde in tam libero aliorum ingressu sibi toties negaretur introitus.

℟. Propter veritatem *&c.*

Lectio v.

ITaque in atrio Templi divinitus edocta, propter peccatorum sordes se ab aspectu sanctæ Crucis arceri; corde compuncta, beatæ Mariæ Virginis, cujus imaginem ibidem conspexit, suffragia suspiriis, & lacrymis imploravit, firmiter promittens anteactæ vitæ pœnitentiam. Hac melioris vitæ data sponsione infra Templum recipitur, sacrosanctum Crucis lignum adorat, & divina prospicit arcana, per quæ docetur, quanta sit pietas Dei erga pœnitentes. In atrium regressa eamdem Dei Genitricem rogans, ut pœnitentiæ modum, & locum præscribat, vocem audit suadentis, ut Jordanis flumen pertranseat. Itineri extemplo accincta, tres nummos a quodam pertranseunte accepit, quibus totidem panes comparavit.

℟. Dilexisti justitiam *&c.*

Lectio vi.

SAnctissimis Sacramentis in Ecclesia Sancti Joannis Baptistæ ad ripam fluminis munita, sumpto panis dimidio, in vastam solitudinem trans Jordanem se recepit, ubi reliquo pane, crudisque herbis, annis quadraginta septem sub intento Solis ardore, & hyemis inclementia, absque ullo corporis tegumento vixitavit. Mirum, quot dæmoniorum insidias, & ani-

mi perturbationes invicta ſuſtinuit: Viſa tandem a Zoſima Abbate viro ſanctiſſimo per eamdem ſolitudinem aberrante, curavit ei omnem vitæ ſuæ rationem enarrare. Mirabili tunc conſolatione repleta, mortis præſcia, ad ejus Monaſterium ambulans ſuper aquas Jordanis, acceſſit; ubi ſacroſanctis refecta Sacramentis, in ſolitudinem regreſſa, ſancto fine quievit. Illius corpus, miniſterio leonis terram effodientis, Zoſimas ſepelivit, ejuſque vitam, & mortem omnibus propalavit, quam ſanctus Sophronius Patriarcha Hieroſolymitanus graviter conſcripſit.

℟. Fallax gratia *&c.*

In iii. Nocturno Homil. in Evangel Simile eſt regnum Cælorum theſauro. *ut in Communi Mulierum Sanctarum.*

Die xxix. Aprilis.

S. Petri Martyris Patr. Civit. Neap. Dupl. maj.

Lect. i. Noct Fratres Debitores. *de Commun. plur. Martyr. Reliq. ut in Brev. ſub hac die. In ii. Veſp. fit a Capit. ſeq.*

Die xxx. Aprilis.

S. S E V E R I

Epiſc. & Conf. Civit. Neap. Patr. Dup. maj.

Ant. Sacerdos & Pontifex.

℣. Amavit eum.

Omnia de Commu. Conf. Pontif.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui beatum Severum Confeſſorem tuum, atque Pontificem, ita mirabilem effeciſti, ut ad veritatis teſtimonium mortuum de ſepulchro revocaverit: da quæſumus, ut ipſius interceſſione Majeſtati tuæ fideliter ſerviamus. Per Dominum *&c.*

In i. Noct. Lect. Fidelis ſermo *ut in Communi.*

In ii. Noct. Lect. iv.

SEverus Neapolitanus, poſt beatum Maximum Patriæ præficitur Præſul; eo in munere maxima ſanctitatis argumenta, virtutumque præ ſe tulit, ſancto Ambroſio Mediolanenſi, a quo accepit Epiſtolam, chariſſimus; imo Ethnicis ipſis, teſte Symmacho, Chriſtianæ Religionis alioqui infenſo, maxime laudabilis. Multas Neapoli conſtruxit Baſilicas: illamque præcipue

pue extra mœnia, Divo Januario ſacram, in qua corpus ipſius Beatiſſimi Præſulis, & Martyris, ex Marciano translatum, propriis condidit manibus; mortiſque non immemor, ſibi, adhuc vivens conſtrui mandavit ſepulcrum.

℟. Inveni David *&c.*

Lectio v.

MUlta præterea Sanctus Epiſcopus admiranda edidit, quorum illud maxime memorandum, quod cum falſus creditor multum pecuniæ a quadam Vidua repeteret, quod a defuncto ejuſdem marito ſibi debitum mentiebatur, idecque mater illa, cum filiis ſervituti eſſet addicenda: Severus, re cognita, commiſeratione permotus, accerſitum mendacem illum, una cum Clero, aliiſque multis ad locum, in quo defunctus jamdiu jacuerat, ſecum duxit; & poſt preces magna cum fide ad Deum profuſas, mortuum revocavit, qui ſtatim redivivus, ſe pecuniam ullam debere, negavit; quo dicto, iterum obdormivit. Verum Sanctus Antiſtes, etiam in hunc ſceleſtum pius, vetuit, ne ob hoc mendacii crimen, mali aliquid pateretur.

℟. Poſui adjutorium *&c.*

Lectio vi.

TOt, tantiſque charitatis, ac pietatis operibus plenus, gravem in morbum incidit. Morti propinquus conciliavit Deo anathemate ſejunctos; peractiſque ſacris myſteriis in ejus Conclavi a cuncto Clero ad id convocato; ipſe in oratione defixus, Ubi ſunt, inquit, fratres mei! Tunc qui aderant arbitrantes, Sanctum Epiſcopum Diaconos accerſere: ecce adſunt, reſponderunt; at ille non iſtos, ſed Sanctos Januarium, & Agrippinum volo, qui modo hic adſuerunt, ſeque illico promiſere redituros. Extenſis deinde in Cælum manibus, in illis verbis: Ad te levavi oculos meos, qui habitas in Cæ is, concuſſo per terræmotum cubiculo, ad eum, qui in Cælis habitat, evolavit, pridie Kalendas Maji. Corpus prius in ſua crypta, poſtmodum in Æde Divi Georgii honorifice conditum fuit.

℟. Iſte eſt qui ante Deum.

In iii. Noct. Homil. in Evangel. Vigilate. *de Commu Conf. Pontif. Veſp. de Ss. Apoſtolis Philippo, &*

Jacobo, cum comm. S. Severi.

DOMINICA III. POST PASCHA:

Fest. Patrocinii S Joseph Confess. Sponsi. B M. V. Neap. Civ. Patr Dupl. 2. class. Omn ut in fin. Brev.

FESTA MAJI.

Dominica 1. Maji.

In festo Translationis

S. JANUARII

Episc. & Mart. Princip. Patr. Civ. & Regni Neap. Dupl. maj. cum Oct.

Si hæc fuerit Dom. in Albis, Festum Translationis cum Oct. ex antiqua consuetudine celebratur Dom. secunda ejusdem mensis Maji, accedente etiam Concess. S. R.C. sub die 16. Septemb. 1664.

Ex antiqua pariter consuetudine in Civit., & Diœcesi Neapol. prædictum Festum celebratur 1. Dom. Maji etiam si occurrat eodem die Fest. Ss. Philippi, & Jacobi, Invent. S. Crucis, *& aliorum, translatis ipsis in primam diem non impeditam.*

Omnia de Communi unius Martyr. temp. Pasc. exceptis his, quæ sequuntur.

Ant. ad Magnif. *in 1. Vesp.*

BEatus Januarius, Præsul & Martyr inclytus, extinxit impetum ignis, obturavit ora ferarum, & in occisione gladii pro Christo mortuus, legitimi certaminis coronam accepit. Alleluja.

Oratio.

DEus, qui in Translatione B. Januarii Martyris tui, atque Pontificis, pretioso nos præsidii tui pignore locupletasti: quæsumus, ut, ipso intercedente, populum tuum ab omnibus periculis eruas, ac de thesauris tuis divitias in nos ineffabilis misericordiæ benignus effundas. Per &c.

Deinde fit comm. Dom. curr.

AD MATUTINUM.

Lect. i. Nocl. A Mileto. *de commun un. Mm. Pont. extra temp. Pasch. cum BB. temp. Pasch.*

In ii. Nocl. Lect. iv.

QUo tempore Beatus Pontifex Januarius pro Christi confessione Puteolis capite plexus est, venerabilis ejus Cruor, quem pro Christianæ Fidei veritate constantissime fuderat, pie collectus, atque in duabus vitreis ampullis reconditus

ditus est. Postea vero, pace Ecclesiæ reddita, S. Severus ædificata jam prope Neapolim S. Januarii Basilica, sacratissimum Martyris Corpus cum magna Neapolitani Cleri, populique frequentia, iis etiam, qui de genere B Januarii erant, comitantibus, Neapolim religiosissime transtulit: & Corpus quidem in ejus Basilica condidit; Cruoris vero ampullæ, ad hanc usque diem seorsum servatæ, illustre miraculum spectantibus exhibent. Nam cum e regione defecti pro Christo capitis ponuntur, Cruor admirandum in modum colliquefieri, perinde atque recens effusus, ad hæc usque tempora cernitur.

℟. Lux perpetua lucebit Sanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum, Alleluja, Alleluja.

℣. Lætitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium & exultationem obtinebunt. Et æternitas.

Lectio v.

Sermo S. Joannis Chrysostomi.

Orat. de Martyr. tom. 6.

SÆpe numero, carissimi, sub auroram Solem exorientem vidistis, & quasi croceos radios emittentem. Talia Sanctorum erant corpora, dum veluti crocei quidam radii, rivi sanguinis undique ex illis defluerent, eorumque corpus, multo quam Cælum Sol ipse, splendidius illustraret. Hunc sanguinem Angeli contuentes oblectabantur, dæmones horrebant, & ipse diabolus tremebat. Non enim sanguis erat simpliciter quod cernebatur, sed sanguis salutaris, sanguis sanctus, sanguis Cælo dignus, sanguis, qui pulchras Ecclesiæ arbores perenni irrigatione fœcundat.

℟. In servis suis, Alleluja, * Consolabitur Deus, Alleluja.

℣. Judicabit Dominus populum suum, & in servis suis, Consolabitur.

Lectio vi.

VIdit hunc sanguinem, horruitque diabolus, recordatus est quippe alterius Sanguinis Dominici. Propter illum sanguinem hic effluxit. Ex quo enim Domini latus apertum est, excenta deinde latera effossa contueris. Quis enim non summa cum alacritate gaudiorum, se se ad agones istos ineundos, Dominicis pas-

passionibus communicaturus, & Christi morti conformis futurus accinget? Est enim sufficiens hæc retributio, & amplior merces, & quod certamina excedit præmium, vel illud etiam, quod ante ingressum in Cælorum Regnum consequimur.

℟. Filiæ Jerusalem, venite, & videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus, * In die solemnitatis, & lætitiæ, Alleluja.

℣. Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In die solemnitatis: Gloria Patri. In die.

In iii. Nocl. Lect vii.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Cap. 10. 6.

IN illo tempore; Dixit Jesus Discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. 34. in Matth post init.

CUm Dominus omnem sollicitudinem a Discipulorum cordibus ejecerit, & ostensione signorum armaverit, atque ab omnibus negotiis sæcularibus alienatos, & ab omni temporalium rerum cura liberatos, ferreos quodammodo atque adamantinos fecerit, tum denique eventura illis adversa prædicit. Multa enim ex hac prædictione futurarum rerum commoda consequebantur. Primum, ut ejus præsciéntiæ vim ediscerent: Deinde, ut nemo suspicaretur ex Magistri infirmitate tam gravia mala descendere. Præterea, ne qui ea passuri erant, subito ac inopinato rerum eventu perturbarentur. Denique, ne cum ista sub ipsum passionis suæ tempus audirent, nimium commoverentur.

℟. Ego sum vitis vera, & vos palmites; Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, Alleluja, Alleluja.

℣. Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Qui manet.

Lectio viii.

JAm vero, ut intelligant novum hoc esse belli genus, & insolitum præliandi morum, cum illos nudos mitteret, una indutos tunica, sine calceis, absque virga, & absque zona & pera, & ab excipientibus ali juberet; non fecit hic dicendi finem

finem, ſed inexplicabilem virtutem ſuam proferens, etiam ſic euntes, inquit, manſuetudinem tamen ovium oſtendite; quamvis ad lupos ituri; nec ſimpliciter ad lupos, ſed etiam in medio luporum. (neque vero ovium tantum manſuetudinem habere jubet, ſed etiam columbæ ſimplicitatem) ſic enim virtutem meam maxime oſtendam, cum ab ovibus lupi ſuperabuntur: & quamvis illæ ſint in medio luporum, & innumeris morſibus lacerentur, non modo non conſumptæ fuerint, verum etiam illos in ſui naturam tranſmutaverint.

℟. Candidi facti ſunt Nazaræi ejus, Alleluja, ſplendorem Deo dederunt, Alleluja: * Et ſicut lac coagulati ſunt, Alleluja, Allel.

℣. Candidiores nive, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, ſapphiro pulchriores. Et ſicut. Gloria Patri. Et ſicut.

Nona lect. De Homil. Dom. curr. Te Deum. *In Laudibus ad* Benedictus. *Antiph.*

IGne me, Domine, examinaſti, & non eſt inventa in me iniquitas: propter hoc lætatum eſt cor meum, & exultavit lingua mea. Alleluja.

In ii Veſp. Ant. ad Magn.

LIberaſti me, Domine, a rugientibus præparatis ad eſcam, & a preſſura flammæ, quæ circumdedit me, & in medio ignis non ſum æſtuatus. Alleluja.

Feria ſecunda, & tertia, vel 2. & 3. die infr. Oct. ſemper eſt impedita a feſto duplici vel occurrente, vel translato, vel ſemiduplici occurrente.

FERIA IV.

Sive Quarta die infra Octavam.

Lect. i. noct. de ſcript. occurr.

In ii noct. *Lect. iv.* Sermo S. Petri Chryſologi.

De S. Apollinari 128.

MErito Sanctus Januarius, quia juxta mandatum Dei ſui perdidit animam ſuam, eam invenit in vitam ſempiternam. Beatus, quia ita curſum conſummavit, Fidem ſervavit, ut vere primus a credentibus ſuo reperiretur in loco; nec eum quiſquam Confeſſoris vocabulo minorem credat eſſe, quam Martyrem, quem Dei nutu quotidianum, & multiplicem reverſum conſpicit

ad

ad agonem. Audi Paulum dicentem: Quotidie morior. Semel mori parum eſt eum, qui poteſt Regi ſuo gloriosam ſæpe de hoſtibus referre victoriam.

℟. Lux perpetua &c. 25.

Lectio v.

NOn tam mors, quam Fides & devotio Martyrem facit: & ſicut virtutis eſt in acie, in conflictu, pro regis amore ſuccumbere; ita perfectæ virtutis eſt, diu agere & conſummare certamina. Non ideo perſecutus eſt Martyrem, quia non ſtatim intulit mortem, ſed probavit Martyrem, quia non elicuit Fidem: injecit tela, quæ potuit; & omnia armorum ſuorum genera callidus exegit inimicus: nec tamen fortiſſimi ductoribus movere mentem potuit, aut temerare conſtantiam.

℟. In ſervis ſuis &c. 25.

Lectio vi.

SEd ut propugnatorem ſuum ſibi Eccleſia ſancta retineret, Chriſto vehementer occurrit: ut vincenti juſtitiæ reſervaret coronam, & ſibi belli tempore præliatoris ſui præſentiam condonaret. Et quid plura, fratres? Egit, egit Eccleſia ſancta mater, ut nuſquam a ſuo ſepararetur Antiſtite. Ecce vivit: ecce, ut bonus Paſtor ſuo medius aſſiſtit in grege: nec unquam ſeparatur ſpiritu, qui corpore præceſſit ad tempus: Extinctus eſt diabolus, perſecutor occubuit. Ecce regnat & vivit, qui pro Rege ſuo deſideravit occidi. qui vivit & regnat Deus, per omnia ſæculorum ſæcula.

℟. Filiæ Jeruſalem &c. 26.

In iii. Noct. Lect. vii.

Lectio S. Evangelii ſecundum Matthæum.

Cap. 10 *b.*

IN illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis: Ecce ego mitto vos ſicut oves in medio luporum. Et reliqua.

De Homilia S. Joannis Chryſoſtomi.

Homil 34. *in Matth. longe poſt medium.*

SIc dicere videtur: Nolite turbari, ſi cum vos inter lupos mitto, tamquam oves, & columbas eſſe jubeo. Nam etſi poſſum contrarium quoque præſtare, & non permittere, ut grave aliquid patiamini, nec lupis tamquam oves ſubjecti ſitis, ſed efficere, ut leonibus

nibus terribiliores evadatis: tamen hic expedit fieri: hoc & vos quoque illustriores faciet, & meam declarabit virtutem. Sic enim postea dixit Paulo: Sufficit tibi gratia mea: nam virtus mea in infirmitate perficitur. Ipse igitur vos, ut tales effetis, feci.

℟. Ego sum vitis vera, & vos *&c.* 26.

Lectio viii.

SEd inspiciamus quam prudentiam exigit: Serpentis certe. Nam quemadmodum serpens totum seipsum tradit, nec minimum curat, si ipsum quoque corpus incidi necesse sit, dummodo caput suum integrum servet: eodem tu quoque modo, præter Fidem cetera perdere non cures, sive pecunias, sive corpus, sive etiam vitam ipsam profundere necesse sit. Fides enim caput est & radix, qua servata, etiamsi omnia perdas, omnia tamen rursus majore cum gloria recuperabis. Idcirco nec simplices solum jussit esse, nec prudentes solum; sed ambo hæc in unum miscuit, ut ea in virtutem convertantur.

℟. Candidi facti sunt Nazar. *&c.* 27.

Lectio ix.

QUod si rebus ipsis id ita fieri videre desideras, lege Actuum Apostolorum librum: perspicies profecto cum sæpe Judæorum populus in Apostolos insurrexerit, ac dentes exacuerit, illos columbæ simplicitatem imitando, & cum decenti modestia respondendo, iram ipsorum superasse, furorem extinxisse, impetum retardasse: Nam cum illi dicerent: Nonne præcipiendo præcepimus vobis, ne doceretis in nomine isto? quamvis innumera possent edere miracula, nihil tamen asperum, neque dixerunt, neque fecerunt, sed summa cum mansuetudine respondentes dicebant: Si justum est vos audire magis quam Deum, judicare. Perspexisti simplicitatem columbæ, vide nunc serpentis prudentiam. Non enim possumus, inquiunt, nos quæ vidimus & audivimus non loqui.

Te Deum.

FERIA V.

Sive Quinta die infra Octavam.

Lect. i. noct. de script occ.

In ii. Noct. Lect. iv.

Sermo Sancti Augustini Episcopi.

Serm. 50. *de Verb. Domini.*

PAstor bonus Christus. Quid Petrus? nonne bonus Pastor? nonne, & ipse animam suam pro ovibus suis posuit? Quid Paulus? Quid ceteri Apostoli? Quid eorum tempora consequentes beati Episcopi Martyres? Quid etiam ille Sanctus Januarius? Nonne omnes pastores boni: non mercenarii, de quibus dicitur: Amen dico vobis, perceperunt mercedem suam? Omnes ergo illi Pastores boni, non solum quia sanguinem fuderunt, sed quia pro ovibus fuderunt: non enim fuderunt elatione, sed caritate.

℟. Lux perpetua *&c.* 25

Lectio v.

NAm & apud hæreticos, qui propter iniquitates, & errores suos aliquid molestiarum perpessi fuerunt, nomine martyrii se jactant: ut hoc pallio dealbati facilius furentur, quia lupi sunt. Si autem vultis scire, in quo numero habendi sint, pastorem bonum Paulum Apostolum audite: quoniam non omnes, qui corpora sua in passione etiam ignibus tradunt, æstimandi sunt sanguinem fudisse pro ovibus, sed potius contra oves. Si distribuero, inquit, omnia mea pauperibus, & tradidero corpus meum, ut ardeam; jam ipsi sunt. Sed vide, quid sequitur: Caritatem autem non habeam, nihil mihi prodest. Ecce venitur ad passionem, ecce venitur & ad sanguinis effusionem, venitur & ad corporum incensionem: & tamen nihil prodest, quia caritas deest. Adde caritatem; prosunt omnia: detrahe caritatem, nihil prosunt cetera.

℟. In servis suis *&c.* 25

Lectio vi.

QUale bonum est caritas ista, fratres? quid pretiosius? quid luminosius? quid firmius? quid utilius? quid securius? quomodo autem habet vel exiguam caritatem, qui etiam convictus non amat unitatem? Hanc Dominus unitatem commendans, pastoribus bonis commendans pastores bonos, noluit multos ap-

appellare paſtores? Neque enim, ut dixi jam, non erat paſtor bonus Petrus, Paulus, Apoſtoli ceteri, & poſteriores Sancti Epiſcopi, beatuſque Januarius? Omnes hi paſtores boni: & tamen ille paſtoribus bonis non commendavit paſtores bonos; ſed paſtorem bonum. Ego ſum, inquit, Paſtor bonus.

℟. Filiæ Jeruſalem *&c.* 26

In iii. Noct. Lect. vii.

Lectio S. Evangelii ſecundum Matthæum.

Cap. 10. *b.*

IN illo tempore: Dixit Jeſus Diſcipulis ſuis: Ecce ego mitto vos ſicut oves in medio luporum: Et reliqua.

Homilia Sancti Hilarii Epiſcopi.

Cap. 10. *in Matth. circa Med.*

INſtructos nos ſerpentis prudentia monet eſſe oportere. Hunc, antequam Adam traduceret, jam ſapientem Geneſis nuncupavit, & prudentiam ejus malignantis conſilii ordine docuit. Primum enim animam ſexus mollioris aggreſſus eſt, ſpe deinde illexit, & communionem immortalitatis ſpopondit: & per hæc tanta præmia, opus conſilii & voluntatis ſuæ geſſit. Pari igitur opportunitate introſpecta uniuſcujuſque & natura & voluntate, verborum adhibenda prudentia eſt: ipes bonorum futurorum revelanda, & Cæleſtia perfectæ fidei præmia proferenda.

℟. Ego ſum vitis vera, & vos *&c.* 26.

Lectio viii.

ET quod ille mentitus eſt, nos prædicemus ex vero, ſecundum ſponſionem Dei, Angelis ſimiles futuros eſſe, qui credent: ut mentes plebium faciles, & abſolutas circumſævientibus licet lupis, & hæreticis promiſſis Regnorum Cæleſtium occupemus, & rerum fidem ſerpentis prudentia, columbæ ſimplicitate tradamus.

℟. Candidi facti ſunt Nazar *&c.* 27.

Lectio ix.

MOnet etiam traditis abeſſe oportere curam reſponſionis, ſed expectandum potius quid Spiritus Dei ſuggerat. Quia Fides noſtra omnibus præceptis Divinæ voluntatis intenta, ad reſponſionem ſcientiæ inſtruetur: in exemplo habentes Abraham, cui, poſtulato

lato ad hostiam Isaac, non defuit aries ad victimam.

Te Deum.

FERIA VI.

Sive Sexta die infra Octavam.

Lect. i. Noct. de script. occur.

In ii. Noct. Lect. iv.

Sermo S. Maximi Episcopi.

De S. Cypriano. Homil. 2.

IN Translatione beatissimi Januarii, fratres carissimi, universa nobiscum Christi exultat Ecclesia, quam in omne gaudium & Cœlestis eruditione sermonis instruxit, & munere triumphalis sanguinis decoravit. Fuit enim in eo, sicut compertum habemus, & contra errores diaboli spiritalis sapientiæ plenitudo, & adversum persecutiones Mundi Christiani pectoris infatigata constantia. Quis non hujusmodi virum, quantis valet præcordiis, prosequatur, cujus eloquentia inspirata Divinitus, & Ecclesias docuit, & Sæculum confutavit.

℟. Lux perpetua &c. 25.

Lectio v.

VEre hic mirabilis, atque omnium ubique studiis celebrandus, quem sanctitas Sacerdotem, peritia Doctorem, Fides Martyrem consecravit. Pretiosa, inquit David, in conspectu Domini mors Sanctorum ejus. Videte, carissimi, in quantum venerabilis Januarius, etiam propheticam supergressus est laudem, cujus in conspectu Domini, non solum mors, sed vita extitit pretiosa. Moriendo namque, proprium Christo Sanguinem dedit, vivendo nihilominus cohortatione fortissima, innumeros Cælo Martyres acquilivit.

℟. In servis suis &c. 25.

Lectio vi.

QUid hoc clarius Sacerdote, qui inter hominum turbas gloria Cœlestis conversationis emicuit, atque inter Angelicos cœtus, & sua factus est & aliorum morte conspicuus? Justissime hic cum Patriarcha David cantavit Domino Deo suo, dicens: Cor meum, & caro mea exultaverunt in Deum vivum. Exultavit itaque cor ejus in Deo vivo, cum morientis, ac morituri Sæculi vanitate despecta, totum se Divinis mancipavit obsequiis. Exultavit & caro ejus in Deo, quæ de hoc Mundo non miseri corruptione languo-

guoris, ſed piis pro Religione ſuppliciis conſecrata migravit.

℟. Filiæ Jeruſalem *&c.* 26.

In iii Noct. Lect vii.

Lectio Sancti Evangelii ſecundum Matthæum, *Cap.* 10. *b.*

IN illo tempore: Dixit Jeſus Diſcipulis ſuis: Ecce ego mitto vos ſicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia Sancti Auguſtini Epiſcopi.

Serm. 119. *de diverſ.*

AUdiſtis Fratres, cum ſanctum Evangelium legeretur, quemadmodum Dominus noſter Jeſu Chriſtus diſciplina ſua Martyres ſuos corroboraverit, dicens: Ecce ego mitto vos ſicut oves in medio luporum: Conſiderate, fratres mei, quid faciat, ſi unus lupus inter multas oves veniat: quantumcumque ſint ovium millia, uno lupo in medio turbabuntur; & ſi non omnes laniantur, omnes tamen terrentur. Qualis ergo erat iſta ratio, quale conſilium, qualis poteſtas, nec lupum ad oves admittere, ſed in lupos oves mittere? Mitto inquit, vos ſicut oves in medio luporum; non ad limites luporum, ſed in medio luporum.

℟. Ego ſum *&c.* 26.

Lectio viii.

ERat ergo luporum agmen, oves paucæ. Cum enim multi lupi occiderent paucas oves, converſi ſunt lupi, & facti ſunt oves. Audivimus ergo quod monuit, qui coronas promiſit, & agonem præmiſit & quia expectat certantes, adjuvat laborantes. Cujuſmodi certamen indixit? Eſtote, inquit, aſtuti ut ſerpentes, & ſimplices ſicut columbæ. Hoc qui intellexerit, & tenuerit, ſecurus moritur. Quis autem ſecurus moritur, niſi qui ſe ſic noverit morituram, ut mors in illo moriatur, vita coronetur?

℟. Candidi facti ſunt *&c.* 27

Lectio ix.

QUapropter, cariſſimi, exponendum eſt nobis, quamvis hinc jam ſæpius dixerimus, quid ſit, ſimplices eſſe ſicut columbæ, aſtuti ut ſerpentes. Si jam ſimplicitas columbarum indicta eſt nobis, aſtutia ſerpentis quid facit in columbæ ſimplicitate? Amo in columba quod fel non habet; timeo in ſerpente

quod venenum habet. Nolite omni parte horrere ſerpentem: habet quod oderis, habet quod imiteris Serpens enim, cum fuerit ſenectute prægravatus & ſenſerit pondus vetuſtatis, coarctat ſuper cavernam, & ponit tunicam veterem, ut novus exultet. Imitare illum Chriſtiane, qui audis Chriſtum dicentem: Intrate per anguſtam portam. Et Paulus Apoſtolus tibi dicit: Exuite veterem hominem cum actibus ſuis, & induite novum.

Te Deum.

SABBATO

Sive Septima die infra Octavam.

Lect. i. Noct. de ſcript. occur.

In ii. Noct. Lect. iv.

De Sermone S Maximi Epiſcopi.

Homil. 2 de S. Cypriano.

HIc eſt ille Evangelicus paterfamilias, proferens de theſauro ſuo nova & vetera, & qui veteris, novique Teſtamenti unum atque idipſum Myſterium prædicans, Eccleſias Chriſti locupletiſſima diſputatione ditavit. Incorruptibilis atque indefeſſus illius eſt hodie theſaurus, qui pecuniam Domini ſui nummulariis fœnerans, quotidie in corde fidelium cæleſtium divitiarum ſanctam conquirit uſuram.

℟. Lux perpetua &c. 25.

Lectio v.

QUid igitur, fratres, tanto ſpecioſius Viro, cujus hæc eſt regula & menſura ſermonis, ut inter varias hominum cauſſas, motuſque diverſos, nunc affectione Patris, nunc auctoritate Doctoris, conſoletur humiles, ſuperbos comprimat, negligentes arguat, increpet infideles? Tantoque denique decore Sacerdotium, vitamque ſuam Vir fideliſſimus adornavit, ut doctrinam ſuam ſubſequentibus confirmaret operibus, Dominicam illam ſententiam tenens: Quid docuerit, & fecerit, hic magnus vocabitur in Regno Cælorum.

℟. In ſervis ſuis &c. 25

Lectio vi.

QUam magnus hic, quamque præcipuus in Regno Cælorum eſt, quem in omnem gloriam ſermo propheticus, vita mirabilis, & mors Deo devota ſublimat! Nec immerito, fratres, tanto cum honore nominis ejus memoria per

per ampliſſima mundi ſpatia celebratur, quia per univerſum Orbem ad firmamentum Fidei noſtræ & paſſio ejus & doctrina profecit.

℟. Filiæ Jeruſalem *&c.* 26

In iii. Noct. Lect. vii.

Lectio Sancti Evangelii ſecundum Matthæum. *Cap.* 10. *b.*

IN illo tempore: Dixit Jeſus Diſcipulis ſuis: Ecce ego mitto vos ſicut oves in medio luporum. Et reliqua.

De Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

Unde ſupra.

HAbes ergo quod imiteris in ſerpente: noli mori pro vetuſtate, ſed pro veritate. Qui moritur pro commodo temporali, pro vetuſtate moritur: cum autem exutus fueris omni iſta vetuſtate, imitatus es aſtutiam ſerpentis. Imitare & illum in hoc: ſerva caput tuum, tene apud te Chriſtum. Si forte aliquis veſtrum advertit aliquando, cum voluerit colubrum occidere, quomodo pro capite ſuo totum corpus obiicit ictibus ferientis: illud in ſe feriri non vult, ubi ſe novit vitam habere. Et Chriſtus vita noſtra eſt: ipſe enim dixit: Ego ſum via, veritas, & vita. Audi & Apoſtolum: Caput viri Chriſtus eſt: Qui ergo Chriſtum ſervat in ſe, caput ſuum ſervat pro ſe.

℟. Ego ſum vitis vera. 26

Lectio viii.

JAm vero quod opus eſt commendare multis verbis ſimplicitatem columbarum? Cavenda enim erant venena ſerpentis. Ibi imitatio periclitabatur, ibi erat quod timeretur. Columbam vero ſecurus imitare, attende columbas in ſocietate gaudere: ubique ſimul volant, ſimul paſcuntur, nolunt eſſe ſoiæ, communione gaudent, caritatem ſervant, gemitibus amoris murmurant, oſculis filios generant: nam quando columbæ, quod plerumque advertimus, rixantur de cellulis ſuis, quodammodo pacata contentio eſt. Numquid quia rixantur, ſeparantur? ſimul volant, ſimul paſcuntur, & ipſa inter ſe pacata eſt rixa.

℟. Candidi facti ſunt. 27

Lectio ix.

VIde rixam columbarum. Apoſtolus dicit: Si quis verbo noſtro non ob-

audit per epiſtolam, hunc notate, & nolite commiſceri cum eo. Ecce rixa: ſed atende, quoniam columbarum eſt rixa, non luporum. Continuo ſubjecit: Et non ut inimicum exiſtimetis, ſed corripite ut fratrem Columba amat, & quando rixatur: lupus odit, & quando blanditur. Columbarum ergo ſimplicitatem habentes, aſtutiam ſervate ſerpentum.

Te Deum.

DOMINICA II. MAJI: *Sive de Octava Tranſlationis* S. JANUARII

Lect. i. Noct. de ſcript. occur.

In ii. Noct. Lect. iv.

Sermo Sancti Joannis Chryſoſtomi.

De S. Ignatio Mart. tom. 5.

TEmpus animadvertite, fratres quo dignitatem Epiſcopalem beatus Januarius eſt aſſecutus. Neque enim eſt eadem nunc, quæ tunc erat Eccleſiam gubernandi conditio; non æqualis eſt labor viam tritam, & plane paratam poſſe multos ingredi viatores; atque eam, quæ nunc primo ſecanda eſt, quæque prerupta & ſaxoſa, ſeriſque plena, nec ullum adhuc viatorem admiſit. Tunc autem quocumque quis oculos verteret, ubique præcipitia, barathra, & bella, & pugnæ, & pericula; Imperatores, & Reges, & Populi, & Civitates, & Gentes, & domeſtici, & alieni credentibus inſidias tendebant.

℟. Lux perpetua &c. 25

Lectio v.

QUemadmodum igitur gubernatorem admiramur, non quod vectores poſſit in portum incolumes ducere, cum mare tranquillum eſt, cumque navis feratur ventis ſecundis; ſed cum inſaniente pelago, ventiſque ſævientibus, qui in navi ſunt, inter ſe diſſentiunt, magna tempeſtate intus & foris navigantes exagitante, navim tamen poteſt dirigere, & conſervare. Sic eos, qui tunc Eccleſiam regebant, multo magis, quam illos, qui eam in præſentia gubernant, ſuſpicere debemus & admirari, quando multa bella intus, & foris, quando fidei planta imbecillior erat adhuc, & diligentia magis indigebat: quando veluti modo genitus infans Eccleſiæ populus, magnam providentiam, atque ſapientiam ani-

animæ, a qua nutriendus eſſet, poſtulabat.

℟. In ſervis ſuis *&c.* 25.

Lectio vi.

VErum, ne totum tempus in Epiſcopatus conſideratione collocantes, ab iis, quæ ad eum uti Martyrem ſpectant, enarrandis excludamur; age, ad illius certamina contendamus. Verſutus enim diabolus, & ad ſtruendas aptus inſidias, exiſtimabat, ſi Paſtores ſuſtuliſſet, ovilia se facile direpturum. Sed qui comprehendit aſtutos in eorum aſtutia, oſtendens Eccleſias ſuas non ab hominibus gubernari, ſed eos, qui in ipſum credunt, ſemper a se regi, id fieri permittebat, ut cum cerneret, rectoribus ſublatis, non tamen religionem deleri, nec veritatis prædicationem extingui, ſed potius augeri: ex rebus ipſis, & ipſe & qui ei inſerviebant, omnes intelligerent, Chriſtianorum diſciplinam non ab hominibus pendere, ſed in Cælis radices agere, Deumque eſſe, qui ubique Eccleſias tueretur.

℟. Filiæ Jeruſalem *&c.* 26

In iii Nocł. *Lect. vii.*

Lectio Sancti Evangelii ſecundum Matthæum.

Cap. 10 *b.*

IN illo tempore. Dixit Jeſus Diſcipulis ſuis: Ecce ego mitto vos ſicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chryſoſtomi.

Homil. 43. *in Matth. longe poſt init.*

DIligenter conſidera, qui ſunt, qui hæc ardua & laborioſa adeunt, formidoloſi videlicet & indocti, illiterati, rudes, obſcuri quidam homines & ignoti, qui numquam Philoſophorum perceperunt inſtituta, vixque umquam in forum deſcenderunt, piſcatores & publicani, multis repleti rebus, quæ jure animos, eorum poſſent dejicere. Nam ſi magnos, & claros viros tanta difficultas rerum potuiſſet commovere, quomodo non potuiſſet imperitos homines, quibus nullius rei magni aliquid venit in mentem? ſed non dejecit, neque turbavit: nec id injuria, dicet quiſpiam: cum se intelligerent poſſe leproſos mundare, dæmonia ejicere.

℟. Ego ſum &c. 26.

Lectio viii.

EGo autem dicere non dubitarim, quia videlicet idipſum jure debebat ipſos conturbare; quoniam, qui tantam poteſtatem haberent, ut defunctos etiam a morte poſſent excitare, hi tanta pericula eſſent ſubituri, tanta bella geſturi, ad judices vincti deducendi, communis denique totius Orbis admonitio futuri: Quæ igitur in omnibus his erat conſolatio? ſola mittentis virtus. Quocirca ita ſignanter incæpit: Ecce ego mitto vos. Sufficiat hoc vobis ad omnem conſolationem, ſatis ſit ad confitendum. Vides quanta ejus eſt auctoritas? intelligis, quoniam maxima ſit poteſtas? percipis inexpugnabilem ejus eſſe virtutem?

℟. Candidi facti &c 27

ix. Lect. de Homil. Dom curr. de qua fit etiam commem. in Laud.

Die XIV. Maji.

S. POMPONII

Epiſc. Neap. Duplex.

Omnia de Commun. Conf. Pont. præter hic aſſign.

In Hymn. Iſte Confeſſor. *mutat.* 3. *verſus.*

Oratio.

DEus, qui beatum Pomponium Confeſſorem, atque Pontificem beneficentiæ tuæ theſauris locupletaſti: da, ut ejus auxilio, & imitatione cæleſtes miſericordiæ tuæ divitias conſequamur. Per Dominum.

Et fit Commem S. Bonifacii Mart.

In i Noct. Lect. de ſcriptur. occurr.

In ii. Noct. Lect. iv.

POmponius nobilitate generis, ac ſapientia conſpicuus, poſt beatum Aſprenum vigeſimus ad Neapolitanam ſedem evectus, ſolicitudine quam maxima deſudavit, ut commiſſas ſibi oves Chriſtianæ pietatis pabulo uberius enutriret, ab Ariana contagione tutatus, ne perfidiæ luem imbiberet, cum Theodoricus Gothorum Rex hæreticus, Neapoli potitus, Catholicos infectaretur. Ejus audaciæ Sanctus Antiſtes conſtantiſſime reſtitit, commendatus idcirco a Joanne Pontifice Maximo, qui ab eodem impio Rege Ravennæ mancipatus carceri, vinculiſque conſtrictus, Apoſtolicam ſcripſit epiſtolam, quæ tum monitis, tum exemplis omnes

nes Italiæ Præſules ad orthodoxam fidem propugnandam hortabatur.

℟. Inveni David &c.

Lectio v.

RElíquas inter virtutes, præcipuum erga Deiparam amorem, cultumque exhibuit, cui templum titulo ſanctæ Mariæ Majoris, a se excitatum nuncupari voluit, tunc temporis in primis mole, & ſtructura magnificum, quod a Romano Pontifice conſecratum, multiſque locupletatum Indulgentiis, magno ſemper in honore a Neapolitanis ipſis Regibus habitum eſt. Multum præterea gregi ſuo in publicis ærumnis profuit, eique præſentiſſimam opem precum ſuffragiis impetravit. Demum poſt Eccleſiam ſuam, per annos octo ſupra viginti, magna prudentia, ac pietate gubernatam, pridie Kalendas Maji, quinto poſt Chriſtum ſæculo, ad cæleſtem vitam exceſſit.

℟. Poſui adjutorium &c.

Lectio vi.

SAcrum corpus ſub Ara maxima ejuſdem Baſilicæ humatum miraculis effulſit; ex quo perhibent prodigioſum liquorem olim efluxiſſe, medendis animarum, corporumque morbis aptiſſimum. Vixit Hormiſda, Joanne, Felice, ac Bonifacio Summis Eccleſiæ Pontificibus, imperante Juſtino. Feſtum diem ſolemni ritu Neapolis pridie Idus Majas celebrat. Et Clerici Regulares Minores fundatam a Sancto Antiſtite Baſilicam, in recentiorem formam affabre redactam, incolentes, honorifico cultu quotannis piiſſime venerantur.

℟. Iſte eſt, qui ante Deum &c.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Vigilate *de Comm. Conf. Pontif.*

ix. Lectio ex duabus, & commem. S. Bonifacii Mart. ut in Brev.

Die xvi. Maji.

S. Joannis Nepomuceni M. Dupl. maj. in Civ. & Suburbiis tant.

In i. Noct. Lect. Fratres Debitores *de Commu. Reliq. ut in fine Brev.*

Die xvii Maji.

S. RESTITUTÆ Virginis, & Martyris Duplex.

Ant. Veni Sponſa.

℣ Specie tua, *de Commu. Virg. & Mart.*

Oratio.

DEus, qui beatam Reſtitutam Virginem, & Martyrem tuam illæſam in flammis cuſtodiſti: ejuſdem nobis interceſſione concede, ut, tua charitate ſuccenſi, ab ardoribus ſempiternis arceamur. Per Dominum.

In i. Noct Lect. de Script. occurr. In propria autem Eccleſia. Confitebor. *de Commun*

In ii. Noct. Lect iv.

REſtituta Virgo, Ponizarii in Africa nata, generis ſplendore non magis, quam divinæ ſapientiæ claritate refulſit. Quod veram Religionem profiteretur delata, Carthaginem ad Proculum impietatis Præfectum adducitur, ac tum minis, tum blanditiis attentata, animum obfirmavit, certa potius mori, quam ut Virginitatem, aut Fidem proderet. Tum Præſes rabie ſuccenſus, equuleo torqueri, capillis ſuſpendi, pedeſque ingenti clavo defigi jubet. Cum tamen nihil evinceret, magicis artibus tribuens invictam conſtantiam, ad incendium in pelago paratum damnat.

℟. Propter veritatem *&c.*

Lectio v.

VInculis itaque conſtricta, in naviculam ſarmentis, ſtupa, pice, reſinaque retertam immittitur, ac quindecim ſtadiis procul a littore ignis admotus, divino nutu nihil Virgini noxius, incendiarios omnes abſumpſit, ac proximam, in qua erant, navim repente demerſit. Ad ſpectaculum ardentior in Deum Reſtituta, oculis ad Cælum erectis exclamavit: O altitudo Potentiæ, & Clementiæ tuæ, Domine! ubi eſt ſuperbia impiorum? Jube me Domine ad æternæ ſalutis portum pervenire. Qua in oratione duplicem conſecuta Virginis, & Martyris palmam vivere deſiit, decimoſexto Kalendas Junias, Valeriano Imperatore. Tum navicula, qua vehebatur, ſine velo, ac remige, ad Ænariam Inſulam in Campania, ſalva divinitus appulit.

℟. Dilexiſti Juſtitiam *&c.*

Lectio vi.

EJuſdem Inſulæ pia quædam mulier Lucina, ab Angelo de his omnibus in ſomnis admonita, atque ut illibatum Virginis corpus decoro conderet tumulo, ex-

per-

pergefacta, in loco, quem ad Ripas vocant, onerariam tanti Theſauri navem nacta eſt: accerſitoque ad prodigium populo, non ſine debito gratiarum obſequio, exequendis Dei juſſis operam dedit. His permotus Conſtantinus inter Cæſares Magnus, ſacras reliquias in Baſilica a se erecta Neapoli, Reſtitutæ titulo inſignita, honorifice translatas depoſuit. Feſtus dies a Clero, maximeque a Venerabili Canonicorum Collegio ſolemni pompa celebratur ad Patriæ tutelam, & gloriam.

℟. Afferentur Regi &c.

In iii Noct. Homil. in Evang. Simile erit regnum cælorum decem Virginibus. *de eodem Communi.*

In ii. Veſp. fit a Capit. S. Venantii Mm.

Die xxiii. Maji.

S. EUPHEBII Epiſc. & Conf. Patr. Civ. Neap. Dupl. maj.

Omnia de Comm. Conf. Pont. præt. ſequent.

Oratio.

DEus, qui populo tuo in multis periculis conſtituto, beati Euphebii Confeſſoris atque Pontificis mira vigilantia providiſti: concede propitius; ut, cujus glorioſa veneramur merita, perennibus auxiliis muniamur. Per Dominum &c.

Lect i. Noct. Fidelis ſermo. *de Comm. Conf. Pont.*

In ii. Noct. Lect. iv.

EUphebius Neapolitanus, vitæ ſanctimonia, & prodigiorum magnitudine illuſtris, poſt Euſtachium illius Urbis Antiſtitem, omnium ſuffragiis, ſolus ipſe reluctans, inſtitutus Epiſcopus, Divini honoris tuendi zelo ſuccenſus, ſedulo curavit, ne cultores Idolorum, barbaræque nationes, tunc temporis Campaniam incolentes, ad ſuperſtitionem novitium Chriſti gregem traducerent; ſi quas vero aberrantes oves reperiſſet, ſalutis in paſcua reducebat.

℟. Inveni David &c.

Lectio v.

ECclelia ſua ſanctiſſime gubernata, exceſſit e vita, decimo Kalendas Junii, ſeptimus poſt Beatum Aſprenum Antiſtes. Corpus admirando fragrans odore, extra mœnia conditum, mox poſt Barbarorum incurſus, Salvatoris in Baſilicam, deinde in alteram Divo Euphebio ſacram translatum eſt: quod longa poſt tempora, Sixto Quinto Pontifice

fice, cum corporibus beatorum Fortunati; & Maximi Neapolitanorum Antistitum, ibidem repertum est. Caput vero in Sacro Reliquiarum Thesauro maximi Templi; pia Civium veneratione colitur.

℟. Posui adjutorium &c.

Lectio vii.

NEc vivens modo, sed defunctus quoque, ovibus suis mirifice profuit; Sacerdotem namque ad ejus Sacellum operantem sacris, servavit incolumem a districtis Saracenorum gladiis, qui ne adstantem quidem aspexerunt. Perjuro debitori, qui impio Sacramento ante ejus sepulcrum pecuniam debitam se redditurum adstrinxerat, in somnis apparens, acriter interminatus est, eique præcipiens, ut Creditori, qui eidem sancto Antistiti se commendaverat, illico satisfaceret. Illud præcipue memorandum, quod Saracenos Neapolim obsidentes, mirum in modum fugaverit, immanemque cladem Patriæ impendentem averterit. Quem ideo Civitas universa, tanto obstricta beneficio, suum in Patronum elegit.

℟. Iste est, qui ante Deum &c.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Homo peregre. *de eodem Communi.*

Die xxv. Maji.

S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg. Patr. Civit. Neap. Dupl. maj. Lectio i. Noct. De Virginibus. *Reliq. ut in Brev.*

Die xxvi. Maji.

S. Philippi Nerii Patr. Cl. & Civit Neap. Dupl. 2. cl. Lect i. Noct. Justus *Rel. ut in Brev.*

FESTA JUNII

Die xiii. Junii.

S. Antonii de Padua Conf. Patr Civit. Neap. Dupl maj. Lect. i. noct. Justus, si morte &c. *de Commun. Conf. non Pont.*

In ii. Vesp fit commem. S. Basilii, reliq ut in Brev.

Die xvii Junii.

B. Pauli de Aretio Card. Archiep. Neap. Dupl Omn. de Commun. Conf. Pontif. Oratio Da quæsumus: *de eod. Commun Lect. i. Noct. de Script occurr. In 2. & iii. de prædicto Communi in loco.*

Die xviii Junii.

B. Petri de Pisis Conf. non Pont Protect. Civ. Neap. Dupl. Omnia ut in fin. Brev.

cum

cum ix. Lect. & comm Ss. Mart. ut in Brev.

Die XXII. Junii.

S. JOANNIS

Epiſc. Neap. Dupl.

Omnia de Communi Conf. Pont. præt. ſequ.

In Hymn. Iſte Confeſſor. *mutat.* 3. *verſus.*

Oratio.

DEus, qui beatum Joannem Confeſſorem, atque Pontificem, meritis onuſtum, ad Cæleſte Regnum, beati Paulini vocibus advocaſti: præſta, ut ejuſdem natalitia venerati, & recta veſtigia ſecuti, ad æternæ vitæ paſcua perducamur. Per Dominum &c.

Deinde fit commem S. Paulini Ep. & Conf.

Ant. Euge. ℣. Juſtum. *de Laud. In i. Noct. Lect. de Script. occurr. Orat. ut ſupr.*

In ii. Noct. Lect. iv.

JOannes Neapolitanus, non virtutibus minus quam doctrinis excultus, a Gregorio Quarto Pontifice Maximo, Cleri electioni, precibuſque Populi ſuffragante, Patriæ inſtituitur Antiſtes. Mira in pauperes, in ærumnoſos charitate, omnium bono natus, exarſit. Nullius maleficia, niſi beneficiis vindicavit; neque in flagitioſos homines viſus eſt unquam. ſed in ſola flagitia indignari. Tam demiſſi animi eximia virtute præcelluit, ut ſubditus omnibus maluerit videri, quam Præſul: non alio, quam Juſti, ac Sancti nomine nuncupatus. Cujus propterea intemeratæ fidei Neapolitanus Dux filium Athanaſium, ſacræ Inſulæ, ac Sanctitatis hæredem, doctrinis imbuendum, & piis moribus tradidit:

℟. Inveni David &c.

Lectio v.

TOt, tantiſque animi dotibus ſapientia inſignis, prudentiaque acceſſit. Codices plures, utileſque conſcripſit. Civitatem a Saracenis terra, marique obſeſſam; opera, & conſilio juvit, eique a Sicardo Longobardorum Principe pacem obtinuit. Maximum Templum ſacra ſuppellectili aurea, & argentea donavit, atque in vita functos etiam pius, deceſſorum Antiſtitum corporibus in Stephaniæ Baſilicam translatis, & monumenta poſuit, & Imagines ſepulcrales appinxit. Tot denique virtutibus, geſtiſque, præclaram vitam obi-

obitu beatiſſimo terminavit.

℟. Poſui adjutorium &c.

Lectio vi.

DIgnus namque in morte fuit, ut eadem nocte, quæ ſupremam Chriſti Cœnam antecedit, beatum Paulinum Nolanum Antiſtitem in ſomnis oblatum proſpiceret, & invitantem ad Cælum ſereno vultu, & ſuaviſſimis his vocibus audiret: Joannes frater, quid hic agis? exolve jam vincula, & ad nos evola. Eo conſpectu, & allocutione inflammatus, anhelans ad Cæleſtia, Sabbati poſt Paraſceven die, validus proceſſit ad Templum, & oratione ad Populum habita, ad Altare perrexit, indeque repente animam expirans ad Cæli Templum emigravit, anno octingenteſimo quadrageſimo nono. Sacrum corpus ſub Ara maxima Eccleſiæ ſanctæ Reſtitutæ venerationi habetur.

℟. Iſte eſt, qui ante &c. *In iii. Noct. Homil. in Evang.* Vigilate. *ut in eodem Communi. Lectio ix. ex duabus S. Paulini Epiſc. Confeſſ. & commem. ejuſdem in Laud.*

Ant. Sacerdos, & Pontifex.

℣. Amavit. *ex i. Veſperis.*

Die XXIV. Junii.

Nativitas S. Joannis Baptiſtæ; Patr. Civit. Neap. Dupl. i. claſſ. cum Oct. Omnia, ut in Brev.

FESTA JULII

Die VII. Julii.

DEDIC. METROPOL. ECCL. NEAP.

Duplex i claſſis cum Octava.

Omnia ut in Comm. Dedic. Eccl.

Oratio. Deus, qui nobis per ſingulos annos.

Et in i. Veſp. non fit commem. diei Oct. Ss. Apoſtol. Petri, & Pauli Extra Civit. & Suburb. non celebratur Oct. hujus feſti. Et apud Regul. in Civ. tantum recitatur ſub Ritu dupl. 2. claſſ. ſine Oct. Ideo conſule Ordin.

Die VIII. Julii.

Secunda die infra Octavam.

Fit de S. Eliſabeth Vid. Reg. Portugal. Semid. ut in Brev. cum commem. Oct. in Laud. In 2. Veſperis a Capit. de Oct.

Die IX. Julii.

Tertia die infra Octavam.

In i. Noct. Lect. de Script. occurr. In 2. & 3. de Comm. In 2. Veſp. a Capit. de Ss. Septem Fratribus Mart. cum commem. Oct.

Die

Die x. Julii.

Quarta die infra Octavam.

Fit de Ss. Septem Fratribus Mart. Semid. ut in Brev cum comm. Oct. in Laud In 2 Vesp. á Capit. de Oct. cum comm. Ss Septem Fratrum, & S. Pii Papæ & Mart.

Die xi. Julii.

Quinta die infra Octavam.

In i Noct Lect. de Script. occurr In ii. & iii. Noct. ut in 5. die infra Oct. in Brev. Lect. ix. & comm. S. Pii Papæ, & Mat. Vesp. de S. Joanne Gualberto Abbate dupl. commem. Oct. & Ss. Naboris &c. Mart.

Die xii. Julii.

Sexta die infra Octavam.

Fit de S. Jo. Gualberto Abb. dupl. ut in Brev. cum ix. Lect. Ss. Naboris, &c. Mart. & commem. Octav. ac Ss. Mart.

Die xiii. Julii.

Septima die infra Octavam.

Fit de S. Anacleto Papa & Mart. Semid. ut in Brev. cum commem. Octav Vesp. de seq. cum commem. præced.

Die xiv. Julii.

In die Oct. DEDICAT.

Duplex.

Omnia ut in die, præter Lect. 2. Noct. Vesp. de seq. cum commem. Oct.

Die xv. Julii.

S. ATHANASII

Epiſc. & Conf. Patr. Civ. Neap. Dupl maj.

Omnia de Comm. Conf. Pont. præt. hic assign.

Oratio.

OMnipotens æternæ Deus, qui beatum Athanasium Confessorem tuum, atque Pontificem invicta constantia roborasti: te suppliciter exoramus, ut illo intercedente, ab exequendis mandatis tuis, nulla hostium oppugnatione desistamus. Per Dominum &c.

In i. Noct. Lect. Fidelis. *de eodem Comm.*

In ii. Noct. Lectio iv.

ATHanasius Neapolitanis Ducibus natus, quem pii Parentes Sancti Athanasii Alexandrini precibus susceptum, ejusdemque postea invictæ constantiæ æmulatorem, hoc appellarunt nomine. A puritia Clericali militiæ adscriptus, beato Joanni Neapolitano Antistiti erudiendus traditus est; quo doctore, tanta enituit pietate, litterisque, ut merito a Leone Quarto Pontifice, Civium precibus annuente, Neapolitanus Episcopus fuerit renunciatus, & consecratus. Ecclesiasticos

pre-

proventus, domesticumque patrimonium in Templorum, Pauperumque inopiam sublevandam erogavit: multis Saracenorum incursibus pene dirutas instauravit Basilicas, easque prædiis, sacris vestibus, vasisque pretiosis locupletavit. Ministros Altaris Hebdomadarios in Templo maximo a se institutos, proprio ditavit ære. Pauperibus, & Peregrinis hospitium aperuit; multumque pecuniæ ad captivos e Barbarorum servitio vindicandos mira charitate profudit.

℟. Inveni David &c.

Lectio v.

ABstinentia fuit incredibili, frugali mensa utens, esum carnis sibi perpetuo interdixit. Corpus non cilicio solum, flagrisque, sed gravissimo etiam plumbi pondere, a cervice ad talos extensio affligebat, lapideque capiti suppositio, in lectulo humi strato cubabat. A Nicolao Primo Pontifice Romam accersitus, magno honore est habitus; ac Lateranensi in Synodo, una cum aliis Patribus, tertio loco assidens, Joannem Ravennatem insanientem antea contra Ecclesiam, qui postea resipuit, confutavit. Neapolim regressus, a Sergio fratris filio, notæ impietatis homine, Athanasii objurgationes indignante, detrusus in carcerem; indeque Cleri opera cum universæ Civitatis gaudio ereptus est.

℟. Posui adjutorium &c.

Lectio vi.

COnstanter deinde obluctans iniquis contra Ecclesiasticam libertatem postulationibus Sergii, ejus opera depulsus e sede, unumque mensem supra viginti coactus exulare, plurimas per id temporis ærumnas perpessus est; quibus tandem confectus. Verulis obiens, cælestem in Patriam receptus est, ætatis anno quadragesimo primo, idibus Julii, post Christum natum octingentesimo septuagesimo secundo. Corpus miraculis clarum, Casinum prius in montem, mox Neapolim, quinto post obitum anno integrum adhuc repertum, solemni supplicatione translatum est; cujus translationis memoria nonis Aprilis anniversaria festivitate recolitur.

℟. Iste est, qui ante Deum &c.

In iii. Nocl. Homilia in Evang.

Evang. Homo peregre. *de Communi.*

Die XXII. Julii.

SANCTÆ MARIÆ MAGDALENÆ

Tut. Patr. Civit. Neap.

Dupl. maj. cum Oct.

Omnia ut in Breviario.

Die XXIII. Julii.

Secunda die infra Octavam.

Fit de S. Apollinare Ep. & Mart. Dupl. ut in Brev. cum commem. Octavam.

Die XXIV. Julii.

Tertia die infra Octavam.

Fit de S. MARIA MAGDALENA Sem.

In i. Noct. Lectiones de Scriptura occurrente.

In ii. Noct. Lect iv.

Sermo Sancti Augustini Episcopi.

Serm. 45 *de diversis, cap* 1.

PRæstabit nobis, qui diem istum commendavit in Sanctis suis, ut infirmitas vocis nostræ sufficiat intentioni vestræ. Et, hoc quod gestamus in manibus, Scriptura scilicet, quam videtis, commendat nobis inquirendam & laudandam mulierem quamdam habentem magnum virum, eum qui invenit perditam, ornavit inventam. Attendite; cujus membra estis, inspicite, cujus filii estis. Mulierem fortem quis inveniet? Difficile est invenire eam. Nonne ipsa est civitas in monte, quæ abscondi non potest? Quare ergo dictum est: Quis inveniet? cum dici debuerit: Quis non inveniet? Sed tu civitatem in monte positam vides: ut autem in monte poneretur, inventa est, quæ perierat.

℟. Propter veritatem &c.

Lectio v.

QUando illustrata est, quis eam non videt? Quando latebat, quis eam inveniret? Ipsa enim civitas est, & una illa ovis, quam perditam quæsivit ille pastor, & inventam gaudens in humeris reportavit. Ipse pastor, mons est: ovis autem in humeris ejus, civitas in monte. Facile est ut videas eam collocatam in monte: quando eam invenires, cum lateret in vepribus, in spinis utique delictorum suorum? Ibi enim quæsisse magnum est: ibi invenisse mirabile est. Hæc ejus difficilis inventio commendatur, cum dicitur: Mulierem fortem quis inveniet? Quis enim, quia unus, non quia nec unus.

℟. Dilexisti justitiam &c.

Le-

Lectio vi. *Cap* 3.

PRetiosior est autem lapidibus pretiosis, quæ ejusmodi est. Quid magnum, quia pretiosior est mulier hæc lapidibus pretiosissimis? Pretiosi lapides ideo dicti sunt, quia charitate valent: Jam ille vilis est, pretium perdidit, qui non habet charitatem. Doctrinam suam jactet licet: linguam suam jactet licet: audiat æstimatorem verorum lapidum matronæ hujus: audiat, inquam, quemdam artificem ornamenti hujus inspectorem. Si linguis hominum loquar, inquit, & Angelorem, charitatem autem non habeam, factus sum æramentum sonans, aut cymbalum tinniens: Jam non fulget, sed tinnit. Ergo discite lapides æstimare negotiatores regni cælorum: nullus lapis vobis placeat, præter hujus mulieris ornamentum.

℟. Fallax gratia.

In iii. Noct. *Lect vii.*

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Cap. 7.

IN illo tempore: Rogabat Jesum quidam de Pharisæis, ut manducaret cum illo. Et ingressus domum Pharisæi discubuit. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorii Papæ.

Homilia 33. *in Evang.*

COgitanti mihi de Mariæ Magdalenæ pœnitentia, flere magis libet, quam aliquid dicere. Cujus enim vel saxeum pectus illæ hujus peccatricis lacrymæ ad exemplum pœnitendi non emolliant. Consideravit namque quid fecit, & noluit moderari quid faceret. Super convivantes ingressa est, non jussa venit, inter epulas lacrymas obtulit. Discite quo dolore ardet, quæ flere & inter epulas non erubescit.

℟. Os suum aperuit *&c.*

Lectio viii.

HAnc vero, quam Lucas peccatricem mulierem, Joannes Mariam nominat: illam esse Mariam credimus, de qua Marcus septem dæmonia ejecta fuisse testatur. Et quid per septem dæmonia, nisi universa vitia designantur? Quia enim septem diebus omne tempus comprehenditur, recte septenario numero universitas figuratur. Septem ergo dæmonia Maria habuit, quæ universis vitiis plena fuit.

℟. Regnum mundi *&c.*

Le-

Lectio ix
Homil. Vig. S. Jacobi Ap.
Lectio ſancti Evangelii ſecundum Joannem.
Cap. 11. b

IN illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis: Hoc eſt præceptum meum, ut diligatis invicem, ſicut dilexi vos. Et reliqua.
Homilia S. Gregorii Papæ.
Homilia 27. *in Evang.*

CUm cuncta ſacra eloquia Dominicis plena ſint præceptis, quid eſt quod de dilectione, quaſi de ſingulari mandato Dominus dicit: Hoc eſt præceptum meum, ut diligatis invicem: niſi quia omne mandatum de ſola dilectione eſt, & omnia unum præceptum ſunt? quia quidquid præcipitur, in ſola charitate ſolidatur. Ut enim multi arboris rami ex una radice prodeunt: ſic multæ virtutes ex una charitate generantur. Nec habet aliquid viriditatis ramus boni operis, ſi non manet in radice charitatis.

Te Deum laudamus,

Die xxv. Julii.
Quarta die infra Octavam.
Fit de S. Jacobo Apoſt. dupl. 2. claſſ. ut in Brev. ſine commem. Octav.

Die xxvi. Julii.
Quinta die infra Octavam.
Fit de S. Anna Matris B. M. V. dupl. maj. ut in Brev. cum commem. oct.

Die xxvii. Julii.
Sexta die infra Octavam.
Fit de S. Pantaleone Mart. ſem. ut in Br. cum comm. oct.

Die xxviii. Julii.
Septima die infra Octavam.
Fit de Ss. Nazario, &c. Mm. ſemid ut in Brev. cum commem. oct.

Die xxix. Julii.
In octava
S. MARIÆ MAGDAL.
duplex.
In i. Noct. Lect. de Script. occurr.
In ii. Noct. *Lectio iv.*
Sermo Sancti Auguſtini Epiſcopi.
Serm 45. *de diverſis, cap.* 12.

DUplicia pallia fecit viro ſuo. Jam acclamatis: credo, quod agnoſcitis, quæ ſunt duplicia pallia. Laudes ſunt, laudes fidei, laudes confeſſionis, laudes prædicationis. Quare duplicia? Chriſtum laudas, Deum laudas, & hominem. Dupliciter lauda, ſimpliciter lauda. Dupliciter, quia homo eſt, & Deus: ſimpliciter, ut non ſis fictus. Confitere Deum, confitere

hominem, lauda Deum in hominem, lauda hominem in Deo. Texuit pretiosissimum illud pallium laudis. In principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum: hoc erat in principio apud Deum. Texuit & aliud pallium, propter conversationem inter homines quotidianam: Verbum caro factum est, & habitavit in nobis.

℟. Propter veritatem *&c.*

Lectio v. Cap. 16.

SIc ergo ista laboriosa, vigilans, solicita, severe castigans domum suam, surgens de noctibus, intuens lucernam, ne extinguatur, in tribulatione fortis, nondum receptis promissis pavens, brachia sua in sursum confirmans, non pigrum panem manducans. Ob labores ist s quasi paupertatis, & necessitatis sæcularis, quid erit, quia in diebus novissimis lætata est? Quid erit? Audite. Propter quam spem ardeat lucerna nostra tota nocte, nunc audite. Surrexerunt filii ejus, & ditati sunt. Modo in paupertate vivimus, in paupertate vigilamus: & cum morimur, in paupertate dormimus; sed surgemus, & ditabimur. Quæ illæ divitiæ sunt Angelorum? unam vestem habent lucis; nunquam teritur, nunquam sordidatur. Si filius es mulieris hujus, attende quando tibi divitiæ promittantur. Surrexerunt filii ejus, & ditati sunt, parati resurrectionis divitias accipere. Noli has amare, ut merearis ad illas venire.

℟. Dilexisti justitiam *&c.*

Lectio vi Cap. 17. & 18.

ET vir ejus laudavit eam. Multæ inquit, filiæ fecerunt potentiam. Laudes sunt, quibus eam laudat vir ejus. Quæ filiæ? Quibus hæc comparatur? Non comparatur. Tu autem superasti: Attendite ergo vos, jam in fine lectionis sumus. Multæ filiæ fecerunt potentias, multæ locutæ sunt linguis, scierunt omnia sacramenta, fecerunt virtutes multas, dæmonia excluserunt, res suas pauperibus distribuerunt, corpora sua ignibus tradiderunt: inflatæ sunt, quia charitatem non habuerunt. Tu autem superasti & superposuisti omnes, non solum flore, sed & fructu gravida abundans. Date illi de fructibus manuum suarum. Quid date? Venite benedicti patris

tris mei. De quibus fructibus manuum ejus? Esurivi enim, & dediſtis mihi manducare. Et quod illi deinde negotium erit, finitis laboribus? Et laudetur in portis vir ejus. Ipſe erit portus laborum noſtrorum; videre Deum: laudare Deum.

℟. Fallax gratia *&c.*

In iii. Noct. Lectio vii.

Lectio ſancti Evangelii ſecundum Lucam.

Cap. 7.

IN illo tempore: Rogabat Jeſum quidam de Phariſæis, ut manducaret cum illo. Et ingreſſus domum Phariſæi diſcubuit. Et reliqua.

Homilia S. Petri Chryſologi.

Serm. 93. poſt initium.

VEnit mulier, & venit retro: quia reus animus poſt tergum ſtat ad veniam, quia per culpam novit ſe vultus fiduciam perdidiſſe; venit ſatisfactura Deo, non homini placitura, cum venit; venit pietatis illa, non voluptatis exhibitura convivium. Denique & pœnitentiæ ponit menſam, ferculum compunctionis apponit, panem doloris infert, potum lacrymis temperat in menſura, & ad delicias Deitatis totas, totam pulſat cordis ſui & corporis ſymphoniam, organi planctus dat clamorem, cytharam per ſuſpiria longa modulatur, gemitus aptat in fiſtulam: & dum pectus ipſam conſcientiam arguens, ſæpe percutit, facit placitura Deo cymbala perſonare, dumque taliter reportat divinis oculis cibos, totas miſericordiæ copias ſic reportat.

℟. Os ſuum *&c.*

Lectio viii.

ECce mulier, quæ erat in civitate peccatrix. Exaggerat Evangeliſta mulieris facinus, ut accumulet indulgentiam largitoris; in civitate peccaverat, quia fama ſua famam totius tetigerat civitatis: ſicque jam non peccatrix ſolum, ſed ipſius civitatis facta fuerat ipſa peccatum. Hæc cognovit, quod niſi ab illo ſolo civitatis peccatum non poſſet auferri, qui ſolus mundi venerat abolere peccatum; & ut cognovit, quia accumberet Dominus in domo Phariſæi, non ad ſtantem, non ad ſedentem audet venire peccatrix. Deus cum ſtat, corripit: cum ſedet, judicat: proſtratis conjacet, cum decumbit.

℟. Regnum mundi &c.

Lectio ix.

POrtavit oleum, quia medicinam lethali vulneri a ſuperno medico perquirebat. Ad pedes tendit ſemper, citam veniam qui requirit? Et bene ſtans, quia jam cadere non poteſt, qui ad pedes Chriſti meruit pervenire. Stans retrò ſecus pedes ejus; ut Chriſti veſtigiis innixa percurreret per viam vitæ, quæ per viam cucurrerat mortis. Lacrymis rigabat pedes ejus, an mutatur ordo rerum, pluviam terræ cælum dat ſemper: ecce nunc rigat terra cælum: imo ſuper cælos, & uſque ad ipſum Dominum imber humanarum profiliit lacrymarum, ut juxta Pſalmiſtam, & de aquis fletuum cantetur illud; Et aquæ omnes, quæ ſuper cælos ſunt, laudent nomen Domini. O quanta vis in lacrymis peccatorum? Rigant cælum, terram ſiſtunt, extinguunt gehennam, delent in omne facinus latam divina promulgatione ſententiam.

Te Deum laudamus.

Die xxxi. Julii.

S. Ignatii Loyolæ Conf. Patr. Civit. Neap. Dup. maj. Lect. i. Noct. Juſtus. *Rel. ut in Brev.*

FESTA AUGUSTI.

Die 11. Auguſti.

S. LIBORII Epiſc. & Conf. in Civit. Neap. ſem. ad lib.

Omnia de Comm. Conf. Pont. præt. ea, quæ hic habentur.

Oratio.

LXaudi, quæſumus Domine, preces noſtras, quas in beati Liborii Confeſſoris tui, atque Pontificis ſolemnitate deferimus: & qui tibi digne meruit famulari, ejus intercedentibus meritis, ab omnibus nos abſolve peccatis. Per &c.

Ad Hymnum dicatur: Meruit ſupremos.

In i. Noct. Lect. de Script. occurr.

In ii. Noct. Lectio iv.

LIborius honeſtis parentibus in Gallia natus, & ab ineunte ætate caducarum rerum illecebras averſatus, egregiam indolem præclaris moribus, & humanarum, ſacrarumque literarum ſtudiis adeo diligenter excoluit: ut proceſſu temporis, probitatis, ac ſapientiæ proficiens incrementis, maturitatem virilis ornа-

naret ætatis. Clero adſcriptus, ac Officiis functus Eccleſiaſticis, amplius totum se Divino cultui mancipavit: ſtuduitque cunctos actus, cogitatuſque ſuos ita ad rationis normam dirigere, ut nihil appeteret pœnitendum. Modeſtia itaque, abſtinentia, caſtimonia, aliiſque virtutibus conſpicuus, Pavacio Cenomanenſi Epiſcopo defuncto, unanimi Civitatis conſenſu, quartus ejuſdem ſedis Antiſtes ſufficitur.

℟. Inveni David *&c.*

Lectio v.

EA dignitatis acceſſione nihil interius immutatus in concredita ſibi Domini vinea excolenda totus fuit. Aſſidua prædicatione, vitæ innocentis exemplo, & effuſa in pauperes charitate præcipue inſignis, Populi mores reformavit, ac potens in opere, & ſermone multos integritati vitæ; fideique reſtituit. Domus Dei decorem, & cultum egregie promovit, ædificatis ſeptemdecim Eccleſiis, in quibus pro jugi Divinorum Officiorum celebratione, & affluentibus Populis Sacrorum diſpenſatione, diverſi ordinis miniſtros inſtituit. Tandem quadraginta novem annis in Epiſcopatu ſanctiſſime tranſactis, obdormivit in Domino, decimo Kalendas Auguſti. Eum in cilicio decumbentem, & ad cæleſtem Patriam anhelante beatus Martinus Turonenſis Epiſcopus ab Angelo monitus viſit, mortuumque in Suburbana Eccleſia honorifice ſepelivit: ubi multis poſtea miraculis coruſcavit.

℟. Poſui adjutorium *&c.*

Lectio vi.

VErum poſt debellatam a Carolo Magno Saxoniam, & Chriſti jugo ſubactam, Baduradus Secundus Paderbonæ in Veſtphalia Epiſcopus, cum adhuc rudem in Fide populum ad avitas Gentilium ſuperſtitiones ſe ſe convertentem animadvertiſſet: quo illum ab ejuſmodi erroribus per novum Patronum, ac Interceſſorem apud Deum revocaret; Divino monitu ab Aldrico Cenomanenſi Antiſtite Liborii corpus impetravit, & maxima cum celebritate ſuſcepit Anno ſalutis octingenteſimo trigeſimo ſexto. Sacræ Reliquiæ, cum transferrentur, omnes illas regiones, mira ſigno-

rum frequentia illuſtrarunt, quorum fama in dies percrebreſcente, magnum ubique Liborii nomen eſſe cœpit. Sed ejus virtus contra Nephriticos dolores præcipue clareſcit, continuis teſtata beneficiis, ob quæ peculiari Fidelium pietate multis in regionibus celebratur.

℟. Iſte eſt, qui *&c.*

In iii. Noct. Homilia in Evang. Vigilate, *ut in eodem Communi.*

Die III. Auguſti.

S. ASPRENI Primi Epiſc. & Patr Neap. Civ. Dup. maj.

Omnia de Comm. Conf. Pont. præt. ſeq.

Oratio.

DEus, qui beatum Aſprenum ab Apoſtolo Petro baptiſmo luſtratum, primum nobis Antiſtitem conſtituiſti: præſta ſupplicibus tuis, ut Fidem, quam per eum accepimus, bonis operibus comprobemus.

In i Noct. Lect. Fidelis. *ut in eod. Comm.*

In ii. Noct. Lectio iv.

ASprenus primus Neapolitanæ Eccleſiæ Antiſtes ab Apoſtolorum Principe conſtitutus fuit. Cum enim is Antiochia Romam proficiſcens, Neapolim appuliſſet, invenit honeſtam mulierem Candidam nomine; quæ ab eodem ægritudine prius liberata, & luſtrata baptiſmate, oravit deinde Sanctum Apoſtolum, ut Aſprenō probo viro ſibi conſanguinitate conjuncto, diuturno jam morbo laboranti, idem quod ſibi beneficium impertiretur, ut non tantum ſanguinis, ſed Religionis cognatione conjungerentur.

℟. Inveni David *&c.*

Lectio v.

ANnuit Petrus Candidæ precibus, eique injunxit, ut apprehenſa ægri dextera ſuo nomine juberet, incolumem e ſtrato conſurgere. Quod cum mulier feciſſet, Aſprenus illico ſanus ad beatum Petrum acceſſit; a quo veræ Fidei myſteriis initiatus, ſalutari lavacro fuit ablutus; & cum Candida Miſſæ ſacrificio interfuit, dum Apoſtolus ipſe ſacris operaretur in loco, quem poſtea Petri Aram nuncupatum, atque ob tantæ rei memoriam, maximo in honore ſemper habitum, tum Neapolitani Reges privilegiis plurimis, tum Pontifices ſummi ampliſſimis Indulgentiis locupletarunt.

℟. Po-

℟. Posui adjutorium &c.

Lectio vi.

PEtrus autem Romam discessurus Neapolitanæ Ecclesiæ Asprenum primum Episcopum præfecit, qui divinum magistrum imitatus, populum suæ curæ, & directioni traditum, exemplo, prædicatione, miraculisque sic erudiit, excoluitque, ut Fidem, & Jesu Christi doctrinam, ab Apostolorum Principe acceptam, intactam semper illibatamque constantissime servavit. Donec Asprenus annis plenus, ac meritis, emigraret ad Dominum, sub annum Christi nati septuagesimum nonum; sepultusque nunc colitur maximo in Templo, ubi Sancti Petri baculus servatur.

℟. Iste est, qui ante Deum &c.

In iii Noct. Homilia in Evang. Homo peregre. *ut in eod. Commu. In 2 Vesp. fit a Cap. S. Dominici.*

Die iv. Augusti.

S. Dominici Conf. Patr. Civit. Neap. Dupl. maj. cum Oct. Omn. cum ejus Oct. ut in fin Brev.

Die vii. Augusti.

S. Cajetani, Civ. Neap. Patr. Dupl. maj.

In i. Noct. Lect. Justus. *Reliq. ut in Brev.*

Die xii. Augusti.

S. Claræ Virg. Patr. Civ. Neap. Dupl. maj.

Lect. i Noct. De Virginibus. *Reliq. ut in Brev.*

Die xv. Augusti.

In Assumptione B. M. V. Titularis Sanctæ Metropol. Eccl. Neap. Dupl. i. cl. cum Oct. Omnia, ut in Brev.

Die xxvi. Augusti.

SPATRICIÆ Virg. Patr. Civ. Neap.

Duplex maj.

Ant. Veni sponsa.

℣. Specie tua. *de Commu Virg.*

Oratio.

DEus, qui beatam Patriciam Virginem, terrena omnia contemnentem, cælestis gloriæ corona decorasti: concede, ut ejus exemplo, temporalia cuncta despicientes, sempiternis gaudiis perfruamur. Per Dominum &c.

Et fit comm. S. Zephyrini Pap. & Mart.

Lect. i. Noct. De Virginibus *ut in Comm. Virg.*

In ii. Noct. Lect. iv.

PAtricia Virgo Constantinopolitana, Imperatorum orta ex genere, a teneris annis Jesu Christi amo-

re ſuccenſa, totam se Deo dedere, illique perpetuam devovere virginitatem ſtatuit. Invita a Conſtantino Imperatore, Viro apprime nobili deſponſata, inito cum Aglaja nutrice ſua conſilio, profuſiſque ad Deum precibus clam ex Urbe nuptiarum celebritatem fugiens, ſeceſſit; & cum Ancillis, & Eunuchis navim conſcendit, Sanctorum Apoſtolorum limina, caſtimoniæ ſuæ perfugium aditura. Cognita fuga, validæ triremes ab Imperatore, ſed fruſtra expediuntur; navigium namque in quo Patricia vehebatur, non longe remotum, oculos inſequentium fugit, quos tempeſtas ſuborta Bizantium redire coegit.

℟. Propter veritatem *&c.*

Lectio v.

AB hoc diſcrimine divinitus erepta, Neapolim prius appulit: Templa omnia religioſiſſime inviſit: Baſilianum vero Cœnobium Sanctis Nicandro, & Marciano ſacrum, ſingulari pietate, coluit; impreſſoque in pariete Crucis ſigno, ibidem se fore tumulandam, Monachos alio commigraturos, prænuntiavit. Romam poſtea profecta, a Liberio Summo Pontifice Virginitatis velo inſignita, cæleſtem vitam cum aliis Virginibus duxit. Admonita de Conſtantii obitu, non ſine ſuorum Civium admiratione, ac veneratione Conſtantinopolim revecta, fortunis omnibus, pompiſque pro Chriſto a se abdicatis, domeſticum patrimonium pios erogavit in uſus: illaque tantum reſervata pecunia, qua virginum Cœnobium conderetur.

℟. Dilexiſti juſtitiam *&c.*

Lectio vi.

TUm ſacra Palæſtinæ loca miro peragrandi deſiderio flagrans, maritimorum aggreſſa iter, ventorumque vi Neapolim appulſa, in Caſtrum Lucullanum e navi deſcendit, ubi ſupremo correpta morbo, anteactam ſanctiſſime vitam feliciſſimo coronavit exitu octavo Kalendas Septembris circa annum trecenteſimum ſexageſimum quintum. Aglaja nutrix in ſomnis ab Angelo admonita, ſacrum Virginis corpus curtui, a Tauris indomitis tracto, impoſuit, qui duce nullo, ad Sanctorum Nicandri, & Marciani ædem ſteterunt, ibique ſuit honorifice

fice conditum, ubi conſtructum deinde auguſtum Templum, Sacrarumque Virginum domicilium Sanctæ Patriciæ nomine nuncupatum. Sanguis ejuſdem vitreo in vaſe concretus, e regione virginei dentis expoſitus, ebullire ad hoc uſque tempus cernitur. Neapolitana Civitas tanto ditata theſauro, & munita patrocinio, ſacram Virginem reliquis ſuis Tutelaribus numeravit.

℟. Afferentur Regi &c.

In iii Noct. Homil. in Ev. Simile erit regnum &c. *de eod. Commu Lect. ix. & commem. S. Zephyrini.*

Die xxix Auguſti.

In feſto Decollationis S. Joannis Baptiſtæ, Patr. Civ. Neap. Dupl. maj. Omnia, ut in Brev. ſub hac die.

FESTA SEPTEMBRIS.

Die iv. Septembris.

S. CANDIDÆ SENIOR.

Prim. Chriſt. Neap. Sem.

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart. præt. ſeq. Oratio.

DEus, qui beatam Candidam per Apoſtolorum Principem Fidei lumine illuſtrare dignatus es: tribue quæſumus, ut ejus ſuffragantibus meritis, æternæ gloriæ tuæ beato lumine perfrui mereamur. Per &c.

In i. Noct. Lectiones de Scriptura occurr.

In ii. Noct. Lectio iv.

CAndida Neapolitana, claris exorta parentibus, ſed longe clarior, quia Principem Apoſtolorum ſuſceptæ fidei Parentem ſortita eſt Petrum, cui ex Antiochenſi Sede ad fundandam Romanam Eccleſiam in Italiam naviganti, ubi Neapolim appulit, prima occurrit; & corporis ægritudine repente levata, vitali fonte Baptiſmatis regenerata eſt. Tam inſigne beneficium, & Religionis, & ſalutis, non in ſe ſolam recipi, atque inareſcere paſſa eſt, ſed ſuos in Cives, & conſanguineum Aſprenum Neapolitanorum Antiſitum beatum Anteſignanum; ut abunde proflueret ab Apoſtolo Principe exoravit, cui etiam ad Aras operanti, & adfuit Candida, & ejuſdem e manibus immortali recepto Epulo recreata. Denique ſanctitatis compendium nacta, devexa jam ætate, & annis, & meritis plena, beatum vitæ finem impoſuit pridie nonas Septembris, anno ſalutis ſeptuageſimo octavo.

℟.

℟. Propter veritatem &c.

Lectio v. & vi. Ex libro S. Ambroſii Epiſc. de Viduis. Agrum hunc Eccleſiæ &c. *de eodem Communi. loco.*

In iii. Noct. Homilia in Evang. Simile eſt regnum Cælorum theſauro *ut in eodem Communi. Veſp. de ſeq. comm. præt.*

Die v. Septembris.

S. CANDIDÆ JUNIOR.

Patr. Civ. Neap. Dup maj.

Omnia de Comm. nec Virg nec Mart. præter ſequ.

Oratio.

DEus, qui beatæ Candidæ inter blandimenta ſæculi candorem innocentiæ conſervaſti: concede, ut nos quoque ejuſdem exempla ſectantes, Cæleſtis gloriæ conſortium aſſequamur. Per Dominum &c.

Deinde fit comm. S. Candidæ Senioris:

Ant. Manum ſuam.

℣. Diffuſa eſt. *de eodem Communi. Oratio.* Deus, qui per beatam Candidam &c. *ut ſup.*

In i. Noct. Lect. Mulierem. *de eod Comm*

In ii. Noct. Lect. iv.

CAndida junior quingentis poſt ſeniorem alteram annis Neapoli in Campania e nobili Brancaciorum familia nata eſt: virtute tamen præſtantior, quam genere. A prima ætate totam ſe Chriſtianæ diſciplinæ operibus addixit, ſumma in Parentes obſervantia, profuſa in pauperes benevolentia; quod pietatis ſtudium in connubio quoque conſtantiſſime retinuit, ceteris matronis integre, ſancteque vivendi abſolutum ſe præbens exemplar. Cæleſtium rerum contemplationi, Templiſque invifendis aſſidua, a corporis ornatu, veſtiumque cultu maxime abhorruit. In diſſidiis componendis arbitra; in ſeipſam tantum excandeſcere jejuniis, alliſque pœnitentiis viſa, ut omnes carnis illecebras exſcinderet, atque animi innocentiam tueretur.

℟. Propter veritatem &c.

Lectio v.

UNico, quem ſuſceperat filio, & conjugi, diuturno, gravique morbo laborantibus, quod minus morti maturos, ac paratos videret, nuncupatis Deo precibus, velut alienæ ſalutis victima, id impetravit, ut pro dilato illis moriendi tempore, vivendi ſibi tempus contraheretur. Voti igitur

tur compos, in ægritudinem incidit, qua tandem interiit quinquagenaria pridie nonas Septembris, eodem die, quo Senior Candida ad Cælum evocata, ut imitatione pietatis similis, ita consors & gloriæ: Demortuum corpus in Sancti Andreæ Templo honorifice conditum est. Obiit Pelagio Secundo Pontifice, Mauritio Imperatore.

℟. Dilexisti justitiam &c.

Lectio vi.

EJus sanctitatem diu reconditam, plurimis tandem miraculis testatam voluit Deus: liquor enim e sacro Corpore emanavit, variis morborum generibus utilis, atque vivificus. Præsentissimam opem in primis expertus paralyticus, qui tremebundus, ac semimortuus ad ejus tumulum delatus, summa populi admiratione sanitati redditus, e vestigio domum incolumis regressus est. Usum etiam loquelæ Mutus excepit, beneficium alta voce confessus, aliaque admiranda permulta ejus meritis a Deo patrata. Sacræ Reliquiæ in Æde quoque Divi Angeli ad Nilum nuncupata, religiose anniversaria pompa coluntur.

℟. Fallax gratia &c.

In iii. Noct. Homilia in Evang. Simile est regnum Cælorum thesauro abscondito: *ut in eodem Communi.*

Die vi. Septembris.

S. Rosaliæ Virg Panormitan. Dupl. Omn. ut in fin. Brev. sub die 4 huj.

Die xix. Septembris.

S. JANUARII Ep. & Mart. Pr. Patr. princip. Civit. & Archid. Neap.

Dupl. 1. cl. cum oct.

Omnia de Communi unius Martyr. extra temp. Pasch. præter ea, quæ sequuntur.

In 1. Vesp ad Magnif. *Ant.*

BEatus Januarius, Præsul & Martyr inclytus, extinxit impetum ignis, obturavit ora ferarum, & in occisione gladii pro Christo mortuus, legitimi certaminis coronam accepit.

Oratio.

DEus, qui per Beati Januarii Martyris tui, atque Pontificis confessionem, & sanguinem, admirabili testimonio, ac triumpho Ecclesiæ tuæ fidem illustrare dignatus es: quæsumus, ut ejusdem nos Fidei consortio, & patrocinio munitos, triumphi etiam & gloriæ participes efficias. Per &c.

AD

AD MATUTINUM.

Lect. i. noct. A Mileto *&c. de comm. un. Mart. Pontif. extra temp. Pasch.* ℟℟. *ex i. noct. de eodem comm.*

In ii Noct. Lectio iv.

JAnuarius, Beneventi Episcopus, Diocletiano & Maximiano in Christianos sævientibus, ad Timotheum Campaniæ Præsidem ob Christianæ Fidei professionem Nolam perducitur. Ibi ejus constantia varie tentata, in ardentem fornacem conjectus, ita illæsus evasit, ut ne vestimentum, aut capillum quidem flamma violaverit. Hinc Præses accensus iracundia, Martyris corpus imperat usque eo distrahi, quoad nervorum compages artuumque solvantur. Festus interea ejus Diaconus, & Desiderius Lector comprehensi, vinctique una cum Episcopo ante rhedam Præsidis Puteolos pertrahuntur, & in eumdem carcerem; in quo Sosius Misenas, & Proculus Puteolanus Diaconus, Eutyches, & Acutius laici ad bestias damnati detinebantur, simul conjiciuntur.

℟. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

℣. Descenditque cum illo in foveam: & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit: *Lectio v.*

POstero die omnes in amphiteatro feris objecti sunt: quæ naturalis oblitæ feritatis, ad Januarii pedes se prostravere: Id Timotheus magicis cantionibus tribuens, cum sententiam capitis in Christi Martyres pronuntiasset, oculis repente captus, orante mox Beato Januario, lumen recepit: quo miraculo, hominum millia fere quinque Christi Fidem susceperunt. Verum ingratus judex nihilo placatior factus beneficio, sed conversione tantæ multitudinis actus in rabiem; veritus maxime Principum decreta, sanctum Episcopum cum sociis gladio percuti jussit.

℟. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate laboriorum ejus non fraudasti eum.

℣. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et:

Le-

Lectio vi.

HOrum corpora finitimæ urbes, pro ſuo quæque ſtudio certum ſibi patronum ex iis apud Deum adoptandi, ſepelienda curarunt. Januarii corpus Neapolitani Divino admonitu extulere: quod primo Beneventum, inde ad Monaſterium Montis Virginis, poſtremo Neapolim translatum, & in majori Eccleſia conditum, multis miraculis claruit. Sed illud in primis memorandum, quod erumpentes olim e monte Veſuvio flammarum globos, nec vicinis modo, ſed longinquis etiam regionibus vaſtitatis metum afferentes, extinxit. Præclarum illud quoque, quod ejus Sanguis, qui in ampulla vitrea concretus aſſervatur, cum in conſpectu Capitis ejuſdem Martyris ponitur, admirandum in modum colliquefieri, & ebullire, perinde atque recens effuſus, ad hæc uſque tempora cernitur.

℟. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis poſuit ſuper caput ejus.

℣. Cibavit illum Dominus pane vitæ, & intellectus, & acqua ſapientiæ ſalutaris paravit illum. Et Gloria Patri. Et.

In iii. Noct. Lect. vii.

Lectio Sancti Evangelii ſecundum Matthæum,

Cap. 19.

IN illo tempore: Dixit Jeſus Diſcipulis ſuis: Ecce ego mitto vos ſicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chryſoſtomi.

Homil. 34 *in Matth. poſt init.*

CUm Dominus omnem ſollicitudinem a Diſcipulorum cordibus ejecerit, & oſtenſione ſignorum armaverit, atque ab omnibus negotiis ſæcularibus alienatos, & ab omni temporalium rerum cura liberatos, ferreos quodammodo, atque adamantinos fecerit, tum denique eventura illis adverſa prædicit. Multa enim ex hac prædictione futurarum rerum commoda conſequebantur. Primum, ut ejus præſcientiæ vim ediſcerent. Deinde, ut nemo ſuſpicaretur ex Magiſtri infirmitate tam gravia mala deſcendere. Præterea, ne qui ea paſſuri erant, ſubito ac inopinato rerum eventu perturbarentur: Denique, ne cum iſta ſub ipſum paſſio-

ſionis ſuæ. tempus audirent, nimium commoverentur.

℟. Corona aurea ſuper caput ejus, * Expreſſa ligno ſanctitatis, gloria honoris, & opus fortitudinis.

℣. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, poſuisti in capite ejus coronam de lapide pretioſo. Expreſſa ligno.

Lectio viii

JAm vero, ut intelligant novum hoc eſſe belli genus, & inſolitum præliandi morem, cum illos nudos mitteret, una indutos tunica, ſine calceis, abſque virga, & abſque zona & pera, & ab excipientibus ali juberet: non fecit hic dicendi finem, ſed inexplicabilem virtutem ſuam proferens, etiam ſic euntes, inquit, manſuetudinem tamen ovium oſtendite, quamvis ad lupos ituri, nec ſimpliciter ad lupos, ſed etiam in medio luporum: (neque vero ovium tantum manſuetudinem habere jubet, ſed etiam columbæ ſimplicitatem) ſic enim virtutem meam maxime oſtendam, cum ab ovibus lupi ſuperabuntur: & quamvis illæ ſint in medio luporum, & innumeris morſibus lacerentur, non modo non conſumptæ fuerint, verum etiam illos in ſui naturam tranſmutaverint.

℟. Hic eſt vere Martyr, qui pro Chriſti nomine ſanguinem ſuum fudit: * Qui minas Judicum non timuit, nec terrenæ dignitatis gloriam quæſivit, ſed ad cæleſtia regna pervenit.

℣. Juſtum deduxit Dominus per vias rectas, & oſtendit illi regnum Dei. Qui. Gloria Patri. Qui.

Lectio ix.

MAjus certe atque admirabilius eſt, mentem adverſariorum commutare, & animum in diverſum transferre, quam illos occidere: præſertim cum duodecim tantum eſſent, & lupis plenus eſſet Orbis univerſus. Erubeſcamus igitur, qui longe diverſa facientes, tamquam lupi in adverſarios ruimus. Nam quamdiu oves fuerimus, vincimus: etiam ſi mille circumſtent lupi, ſuperamus, & victores ſumus: quod ſi lupi fuerimus, vincimur. Tunc enim a nobis Paſtoris auxilium recedit, qui non lupos, ſed oves paſcit.

Te Deum laudamus.

In

In Laud. ad Benedictus *Ant.*

IGne me, Domine, examinasti, & non est inventa in me iniquitas: propter hoc lætatum est cor meum, & exultavit lingua mea.

In ii. Vesp ad Magn. *Ant.*

Liberasti me, Domine, a rugientibus præparatis ad escam, & a præsura flammæ, quæ circumdedit me, & in medio ignis non sum æstuatus.

Et fit comm. SS. Eustachii, & soc. Mm.

Infra Oct. S. Januarii in i. Noct. leguntur Lect de script. occurr. Quod si quis dies occurrerit in Quat. Temp. leguntur Lect. de commun. un. Mart. A Mileto *& ix. Lect erit de Feria.*

Die xx. Septembris.

Secunda die infra Octavam.

Fit de SS. Eustachio, & soc. Mm. dupl cum comm Octavæ, & Vigil. nisi venerit in Quat Temp. quia tunc nihil de Vigil. Vesp. de S. Matthæo Ap. dup 2. class cum comm. SS Eustachii, &c. Mm. sine commem Oct

Die xxi. Septembris.

Tertia die infra Oct.

Fit de S Matthæo Ap. sine comm. Oct. in Laud. sed tant. in 2 Vesp si tamen sequenti die faciendum sit de Octava, item commem. SS. Mauritii, & soc. Mm. in Brev.

Die xxii. Septembris.

Quarta die infra Octavam.

In ii Noct. Lect iv.

Sermo Sancti Petri Chrysologi.

De S. Apollinari 128.

MErito Sanctus Januarius, quia juxta mandatum Dei sui perdidit animam suam, eam invenit in vitam sempiternam. Beatus, qui ita cursum consummavit, Fidem servavit, ut vere primus a credentibus suo reperiretur in loco: nec eum quisquam Confessoris vocabulo minorem credat esse, quam Martyrem, quem Dei nutu quotidianum, & multiplicem reversum conspicit ad agonem. Audi Paulum dicentem: Quotidie morior. Semel mori parum est eum, qui potest Regi suo glorioſam sæpe de hostibus referre victoriam.

℟. Honestum fecit &c. 60

Lectio v.

NOn tam mors, quam Fides, & devotio Martyrem facit: & sicut virtutis est in acie, in conflictu, pro regis amore succumbere; ita perfectæ vir-

tu-

tutis eſt, diu agere, & conſummare certamina. Non ideo perſecutus eſt Martyrem, quia non ſtatim intulit mortem, ſed probavit Martyrem, quia non elicuit fidem; injecit tela, quæ potuit, & omnia armorum ſuorum genera callidus exegit inimicus: nec tamen fortiſſimi ductoris movere mentem potuit, aut temerare conſtantiam,

℟. Deſiderium *&c.* 60

Lectio vi.

SEd ut propugnatorem ſuum ſibi Eccleſia ſancta retineret. Chriſto vehementer occurrit: ut vincenti juſtitiæ reſervaret coronam, & ſibi belli tempore præliatoris ſui præſentiam condonaret. Et quid plura, fratres? Egit, egit Eccleſia ſancta Mater ut nuſquam a ſuo ſepararetur Antiſtite. Ecce vivit: ecce ut bonus Paſtor ſuo medius aſſiſtit in grege; nec unquam ſeparatur ſpiritu, qui corpore præceſſit ad tempus. Extinctus eſt diabolus, perſecutor occubuit. Ecce regnat, & vivit, qui pro Rege ſuo deſideravit occidi, qui vivit, & regnat Deus, per omnia ſæculorum ſæcula,

℟. Stola *&c.* 61

In iii. Noct. Lect. vii.

Lectio Sancti Evangelii ſecundum Matthæum.

Cap. 10. *b.*

IN illo tempore; Dixit Jeſus Diſcipulis ſuis: Ecce ego mitto vos ſicut oves in medio luporum. Et reliqua.

De Homilia Sancti Joannis Chryſoſtomi.

Homil. 34. *in Matth. longe poſt medium.*

SIc dicere videtur: Nolite turbari, ſi, cum vos inter lupos mitto, tanquam oves, & columbas eſſe jubeo. Nam etſi, poſſum contrarium quoque præſtare, & non permittere ut grave aliquid patiamini, nec lupis tanquam oves subjecti ſitis, ſed efficerem ut leonibus terribiliores evadatis; tamen ſic expedit fieri: hoc & vos quoque illuſtriores faciet, & meam declarabit virtutem. Sic enim poſtea dixit Paulo: Sufficit tibi gratia mea; nam virtus mea in infirmitate perficitur. Ipſe igitur vos, ut tales eſſetis, feci.

℟. Corona aurea *&c.*

Lectio viii.

SEd inſpiciamus quam prudentiam exigit: ſerpen-

pentis certe. Nam quemadmodum ſerpens totum ſe ipſum tradit, nec minimum curat, ſi ipſum quoque corpus incidi neceſſe ſit, dummodo caput ſuum integrum ſervet: eodem tu quoque modo, præter Fidem cetera perdere non cures; ſive pecunias, ſive corpus, ſive etiam vitam ipſam profundere neceſſe ſit. Fides enim caput eſt & radix, qua ſervata, etiam ſi omnia perdes, omnia tamen rurſus majore cum gloria recuperabis. Ideirco nec ſimplices ſolum juſſit eſſe, nec prudentes ſolum; ſed ambo hæc in unum miſcuit, ut ea in virtutem convertantur.

℟. Hic eſt vere Martyr *&c.* 62

Lectio ix. erit de SS. Mauritio, & ſoc. Mm. ut in Brev.

Die XXIII. Septembris. Quinta die infra Octavam.

Fit de S. Lino Pp. M. ſemid. cum comm. Oct. pro qua ℣ Gloria, & honore. *ix. lect. & comm. S Theclæ. Veſp de S. Maria de Mercede dupl. comm. S. Lini & Octav. pro qua,* ℣. Gloria, & honore.

Die XXIV. Septembris. Sexta die infra Octavam.

Fit de S Maria de Mercede dup. maj. ut in Brev. cum comm. Oct. in Laud. & 2. Veſp.

Die XXV. Septembris. Septima die infra Octavam.

In ii. Noct. Lect. iv.

De Sermone Sancti Maximi Epiſcopi.

Homil. 2. de S. Cypriano.

HIc eſt ille Evangelicus Paterfamilias, proferens de theſauro ſuo nova, & vetera, qui veteris, novique Teſtamenti unum atque idipſum Myſterium prædicans, Eccleſias Chriſti locupletiſſima diſputatione ditavit. Incorruptibilis atque indefeſſus illius eſt hodie theſaurus, qui pecuniam Domini ſui nummulariis fœnerans, quotidie in corde Fidelium Cæleſtium divitiarum ſanctam conquirit uſuram.

℟. Honeſtum fecit *&c.* 60

Lectio v.

QUid igitur, fratres, tanto ſpecioſius Viro, cujus hæc eſt regula, & menſura ſermonis, ut inter varias hominum cauſſas, motuſque diverſos, nunc affectione Patris, nunc auctoritate Doctoris, conſoletur humiles, ſuperbos comprimat, negligentes ar-

guat, increpet infideles? Tantoque denique decore Sacerdotium, vitamque ſuam Vir fidelitſimus adornavit, ut doctrinam ſuam ſubſequentibus confirmaret operibus, Dominicam illam ſententiam tenens: Qui docuerit, & fecerit, hic magnus vocabitur in Regno Cælorum.

℟. Deſiderium animæ ejus *&c.* 60

Lectio vi.

QUam magnus hic, quamque præcipuus in Regno Cælorum eſt, quem in omnem gloriam ſermo propheticus, vita mirabilis & mors Deo devota ſublimat! Nec immerito, fratres, tanto cum honore nominis ejus memoria per ampliſſima Mundi ſpatia celebratur: quia per univerſum Orbem ad firmamentum Fidei noſtræ & paſſio ejus, & doctrina profecit.

℟. Stola *&c.* 61

In iii. Noct. Lect. vii.

Lectio Sancti Evangelii ſecundum Matthæum.

Cap. 10. *b.*

IN illo tempore: Dixit Jeſus Diſcipulis ſuis: Ecce ego mitto vos ſicut oves in medio luporum. Et reliqua.

De Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

Unde ſupra.

HAbes ergo quod imiteris in ſerpente: noli mori pro vetuſtate, ſed pro veritate. Qui moritur pro commodo temporali, pro vetuſtate moritur: cum autem exutus fueris omni iſta vetuſtate, imitatus es aſtutiam ſerpentis. Imitare & illum in hoc; ſerva caput tuum, tene apud te Chriſtum. Si forte aliquis veſtrum advertit aliquando, cum voluerit columbrum occidere, quomodo pro capite ſuo totum corpus objicit ictibus ferientis: illud in ſe feriri non vult, ubi ſe novit vitam habere. Et Chriſtus vita noſtra eſt; ipſe enim dixit: Ego ſum via, veritas, & vita. Audi & Apoſtolum: Caput viri Chriſtus eſt. Qui ergo Chriſtum ſervat in ſe, caput ſuum ſervat pro ſe.

℟. Corona aurea *&c.* 62

Lectio viii.

JAm vero quid opus eſt commendare multis verbis ſimplicitatem columbarum? Cavenda enim erant venena ſerpentis. Ibi imitatio periclitabatur, ibi erat quod timeretur. Columbam ve-

vero ſecurus imitare, attende columbas in ſocietate gaudere; ubique ſimul volant, ſimul paſcuntur, nolunt eſſe ſolæ, communione gaudent, caritatem ſervant, gemitibus amoris murmurant, oſculis filios generant: nam quando columbæ, quod plerumque advertimus, rixantur, de cellulis ſuis, quodammodo pacata contentio eſt. Numquid, quia rixantur, ſeparantur? ſimul volant, ſimul paſcuntur, & ipſa inter ſe pacata eſt rixa.

℟. Hic eſt vere Martyr *&c.* 62

Lectio ix.

VIde rixam columbarum. Apoſtolus dicit. Si quis verbo noſtro non obaudit per epiſtolam, hunc notate, & nolite commiſceri cum eo. Ecce rixa: ſed attende, quoniam columbarum eſt rixa, non luporum. Continuo ſubjecit; Et non ut inimicum exiſtimetis, ſed corripite ut fratrem. Columba amat, & quando rixatur; lupus odit, & quando blanditur. Columbarum ergo ſimplicitatem habentes, aſtutiam ſervate ſerpentum. Te Deum.

Die xxvi. Septembris.

In die Octava

S. JANUARII

Duplex.

In ii. Nocturno. Lect. iv.

Sermo Sancti Joannis Chryſoſtomi.

De S. Ignatio Mart. tom 5.

TEmpus animadvertite, fratres, quo dignitatem Epiſcopalem beatus Januarius eſt aſſecutus. Neque enim eſt eadem nunc, quæ tunc erat Eccleſiam gubernandi conditio; non æqualis eſt labor viam tritam & plane paratam poſt multos ingredi viatores; atque eam, quæ nunc primo ſecanda eſt, quæque prærupta & ſaxoſa, feriſque plena, nec ullum adhuc viatorem admiſit. Tunc autem quocumque quis oculos verteret, ubique præcipitia, barathra, & bella, & pugnæ, & pericula; Imperatores, & Reges, & Populi, & Civitates, & Gentes, & domeſtici, & alieni credentibus inſidias tendebant.

℟. Honeſtum fecit *&c.* 60

Lectio v.

QUemadmodum igitur gubernatorem admiramur, non quod viatores poſſit in portum in-

columes ducere, cum mare tranquillum eſt, cumque navis fertur ventis ſecundis: ſed cum inſaniente pelago, ventiſque ſævientibus, qui in navi ſunt, inter ſe diſſentiunt, magna tempeſtate intus & foris navigantes exagitante, navim tamen poteſt dirigere & conſervare. Sic eos, qui tunc Eccleſiam regebant, multo magis, quam illos, qui eam in præſentia gubernant, ſuſpicere debemus, & admirari; quando multa bella intus & foris, quando Fidei planta imbecillior erat adhuc, & diligentia magis indigebat: quando veluti modo genitus infans Eccleſiæ populus, magnam providentiam atque ſapientiam animæ, a qua nutriendus eſſet, poſtulabat.

℟. Deſiderium &c. 60

Lectio vi.

VErum, ne totum tempus in Epiſcopatus conſideratione collocantes, ab iis, quæ ad eum uti Martyrem ſpectant, enarrandis excludamur; age ad illius certamina contendamus. Verſutus enim diabolus, & adſtruendas aptus inſidias, exiſtimabat, ſi Paſtores ſuſtuliſſet, ovilia ſe facile direpturum. Sed qui comprehendit aſtutos in eorum aſtutia, oſtendens Eccleſias ſuas non ab hominibus gubernari, ſed eos, qui in ipſum credunt, ſemper a ſe regi, id fieri permittebat, ut cum cerneret, Rectoribus ſublatis, non tamen Religionem deleri, nec veritatis prædicationem extingui, ſed potius augeri: ex rebus ipſis, & ipſe, & qui ei inſerviebant, omnes intelligerent, Chriſtianorum diſciplinam non ab hominibus pendere, ſed in Cælis radices agere, Deumque eſſe, qui ubique Eccleſias tueretur.

℟. Stola jucunditatis induit eum &c. 61

In iii. Noct. Lectio vii.

Lectio Sancti Evangelii ſecundum Matthæum.

Cap. 10 *b.*

IN illo tempore: Dixit Jeſus Diſcipulis ſuis: Ecce ego mitto vos ſicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chryſoſtomi.

Homil. 43. *in Matth. longe poſt init.*

DIligenter conſidera, qui ſunt, qui hæc ardua & laborioſa adeunt, formidoloſi videlicet, & indocti, illiterati, rudes, obſcuri quidam homi-

mines & ignoti, qui numquam Philoſophorum perceperunt inſtituta, vixque unquam in forum deſcenderunt, piſcatores & publicani, multis repleti rebus, quæ jure animos eorum poſſent dejicere. Nam ſi magnos, & claros viros tanta difficultas rerum potuiſſet commovere: quomodo non potuiſſet imperitos homines, quibus nullius rei magni aliquid venit in mentem? ſed non dejecit, neque turbavit: nec id injuria, dicet quiſpiam; cum ſe intelligerent poſſe leproſos mundare, dæmonia ejicere.

℟. Corona aurea *&c.* 62

Lectio viii.

EGo autem dicere non dubitarim, quia videlicet idipſum jure debebat ipſos conturbare; quoniam, qui tantam poteſtatem haberent, ut defunctos etiam a morte poſſent excitare, hi tanta pericula eſſent ſubituri, tanta bella geſturi, ad judices vincti deducendi, communis denique totius Orbis admonitio futuri. Quæ igitur in omnibus his erat conſolatio? Sola mittentis virtus. Quocirca ita ſignanter incæpit: Ecce ego mitto vos. Sufficiat hoc vobis ad omnem conſolationem, ſatis ſit ad confitendum. Vides quanta ejus eſt auctoritas? intelligis, quoniam maxima ſit poteſtas? percipis inexpugnabilem ejus eſſe virtutem?

℟. Hic eſt vere *&c.* 62

ix. Lect. erit de duab. Ss. Cypriani, & Juſtinæ Mm. cum comm. in Laud. In 2. veſp. comm. Ss. Coſmæ, & Damiani Mm.

Die xxii. Septembris.

Ss. Eutychetis, & Acutii Mm. Duplex. In Metrop. Eccl. tantum. Omnia de Comm. plur. Mm. Oratio. Deus, qui nos annua *&c. de eod Commu. Et fit comm. Ss. Mauritii, & ſoc Mm. Antiph. & ℣. ex Laud. Lect. i. noct. de Script. occ. In ii. & iii. Noct. ut 19 Sept. Lect. ix. Ss Mauritii, & ſoc Mm de quibus fit comm. in Laud. Ant & ℣ ex i. Veſp.*

Die xxix. Septembris

Dedicatio Sancti Michaelis Archangeli Patron. Civit. Neap. Dupl. 2. claſſ. Omnia, ut in Brev.

FESTA OCTOBRIS.

Die 1. Octobris.

S. GREGORII ARM. Ep. & Mart. Patr Civ. Neap. Duplex maj.

Ad Veſp. Ant. Gaude Ma-

ter Eccleſia . *cum reliq. de Laud. Pſal. de Comm un. Mart*

Capitulum . Jacob. 1.

BEatus vir , qui ſuffert tentationem , quoniam cum probatus fuerit , accipiet coronam vitæ , quam repromiſit Deus diligentibus ſe.

Hymnus .

LUx o decora Gregori ;
Noſtris refulge mentibus,
Te prævio videbimus
Solem perennem gratiæ .
Tu clara gemma Præſulum
Excellis inter Martyres,
Longos per anni circulos
Tormenta paſſus horrida.
Tu voce curans corpora ,
Cæcaſque mentes inclytus
Illuminans miraculis ,
Nutu fugaſti dæmones .
Bonis procul fugacibus
Amplexus es cæleſtia ,
Spretoque mundo, Cælitum
Gaudes potius præmiis .
Deo Patri ſit gloria ,
Ejuſque ſoli Filio ,
Cum Spiritu Paraclito
Nunc , & per omne ſæculum . Amen .

℣. Gloria , & honore coronaſti eum Domine .

℟. Et conſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarum.

Ad Magnificat *Antiph* O Lux Eccleſiæ , Doctor veritatis , Pontifex Armeniæ ; norma charitatis , Prædicator gratiæ , depreçare pro nobis Filium Dei alleluja .

Oratio .

DEus , qui per beatum Gregorium Pontificem , & Martyrem tuum Armeniæ gentis populum . Regemque veræ fidei lucem recipere tribuiſti : da Eccleſiæ tuæ de tantis gaudere triumphis , & apud te meritis ejuſdem , & precibus adjuvari . Per Dominum *&c.*

Deinde fit comm. S. Hieronymi , ac S. Remigii Epiſc. & Conf. ut in Brev.

Ad Matutinum , Invitator. Regem Martyrum Dominum: * Venite, adoremus *&c.*

Pſalm. Venite , exultemus *&c.*

Hymnus . Lux o decora , *ut ſupra .*

In i. Noct Antiph. Probatus in Chriſto , & perfectus inventus eſt , ideo data eſt illi gloria æterna .

Pſal. Beatus vir , *cum rel. de Comm. un Mart.*

Ant. Præcepto Regis non obedivit Gregorius , coronas aureas diis offerri præcipientis .

Pſalm. Quare fremuerunt .

Ant.

Ant. Præco ſalutis doctrina Evangelica Armenos erudivit.

Pſal. Domine, quid multiplicati,

℣. Gloria, & honore coronaſti eum Domine.

℟. Et conſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarum.

Lect. i. Noct. A Mileto. *cum* ℟℟. *de Commu. unius Mart.*

In ii. Noct Ant. Suſpenſus in equuleo Gregorius laudabat Dominum Salvatorem.

Pſalm. Cum invocarem.

Ant. Glorificavit eum Dominus in conſpectu Regis, & oſtendit illi gloriam ſuam.

Pſalm. Verba mea.

Ant. Quaſi Sol refulgens, ſic effulſit Gregorius in Templo Dei.

Pſalm. Domine Dominus noſter.

℣. Poſuiſti Domine ſuper caput ejus.

℟. Coronam de Lapide pretioſo.

Lectio iv.

GRegorius Armeniæ Regibus ortus, cum Patris Anaci tota familia ad necem uſque quæreretur, infans clam ereptus, Cæſareæ Cappadociæ educatus eſt: Adoleſcens Chriſtianam legem una cum baptiſmo ſuſcepit, duoſque ex legitima uxore genuit filios, Orthanem, & Aroſtanem, quos adeo in fide Chriſti erudivit, ut ſanctiſſime uterque vitam finierit. Seceſſerat Cæſaream Teridates Curſari olim Armenorum Regis ab Anaco doloſe interempti filius, a Perſis ditione paterna ſpoliatus, cui Gregorius, non ignorans paternum ſcelus, ſe ſe in ſervitutem tradidit, & cum eo in Armeniam, reſtituto ei a Romanis Regno, poſt multos annos rediit. Ibi a Teridate ſæpius tentatus, ut Idolis ſacrificare vellet, cum renuiſſet conſtantiſſime, innumera tormentorum genera ſubire coactus eſt, ut pene incredibilia videantur.

℟. Honeſtum fecit &c.

Lectio v.

NAm primo deducitur in tetrum carcerem: in os ejus lignum immittitur, quod violentiſſime ab inferiori parte ſuperiorem disjungeret: onerantur humeri glebis ſalis, qui apud Armenos eſt foſſilis: funibus ſanctum corpus alligatum in ſublime trahitur: poſt diem ſeptimum e ſublimi demittitur, altero pede ſuſpenſo,

& igne admoto, ſumoque ſuppoſito: virgis interea ſæpiſſime cæditur: crura tabulis, & ſune conſtringuntur, ita ut efflueret ſanguis per ſummos pedes, qui clavis confixi celerare greſſus mox coguntur: caput fabrili quodam inſtrumento interceptum comprimitur: per fiſtulam e naſo ad cerebrum ſal aceto miſtum, & nitrum transfunduntur: calatho fuligine pleno caput ipſum obruitur, ut ſuffocetur: ferreis ungulis excarnificantur latera, & a ſubjectis muricibus ferreis immaniſſime cruciatur: genua tibialibus ferreis veſtiuntur, quæ cuneis item ferreis obſirmantur: plumbum liquefactum in os ejus infunditur: ſed invictus Gregorii animus Chriſti fide, ſpeque munitus, tormentis non ceſſit unquam, & divina virtute ſanatus, conſtantior prædicabat Chriſtum. Unde Teridates actus in rabiem ob patris etiam necem, quam poſtea cognovit ab Anaco factam, ligatum collo, manibus, & pedibus, in lacum Artaxat eum dejici jubet morituram.

℟. Deſiderium animæ &c.

Lectio vi.

POſt annos quatuordecim divina providentia factum eſt, ut Teridates, quaſi alter Nabuchodonoſor probatus, Gregorii velut redivivi se se ad pedes abjecerit, quem cum Satrapis Regni, myſteriis initiatum, Jejunio longo purgavit, narrata cæleſti viſione recreavit, & miraculoſa diverſarum ægritudinum curatione confirmavit. Quare propriam deteſtatus Rex contra eum crudelitatem, ipſemet Deorum templa deſtruxit, Eccleſias vero Deo ædificavit, pretioſas veſtes, prædia, theſauros pro divino cultu elargitus. Expoſcebat Rex Gregorium Epiſcopum, quem dubitantem Angelus e Cælo animavit ad onus, & a Leontio Cæſareæ Epiſcopo, rogante Rege, conſecratus eſt. Armeniæ fines, cum rediret, vix ingreſſus, oratione ſua templum Herculis a fundamentis evulſit, & alterum erexit, in quo ſancti Joannis Baptiſtæ, & martyris Athenogenis ſacras reliquias collocavit. Ingentem hominum multitudinem baptizavit, exorta in cujuſque capite mirifica cruce,

ce. Aperuit ſacrarum litterarum gymnaſia. Perſis, Aſſyriis, Hunnis, & Medis ad Chriſtianam Rempublicam aditum fecit, quibus, & Epiſcopos dedit, & Sacerdotes, & Monachos, multis ab eo ædificatis Monaſteriis. Tandem quietis, & otii divini cupidiſſimus, Aroſtane filio, petente Rege, ſibi ſuffecto in ſolitudinem cum paucis alumnis abiit, ubi jejunio plane admirabili, & contemplationi deditus, obdormivit in Domino plenus dierum, Conſtantino Magno Imperatore. Ejus ſacras reliquias Chriſtiani ex Armenia ab hoſtibus capta fugientes, in Italiam transtulerunt, & Neapoli ſacrum ejus caput cum catenis, quibus vinctus, & virgarum fragminibus, quibus cæſus fuerat, depoſuerunt in nobili Eccleſia in ejuſdem honorem erecta: Brachium vero in Eccleſia Cathedrali Neritonenſi, cujus Cives Sancti viri miracula ſæpius experti, præſertim in impetrandis a Domino pluviis, eumdem ſibi Patronum elegerunt.

℟. Stola jucunditatis *&c.*

In iii. Noct Ant. Fuit magnus in Armenia magna, maximus in ſalutem Electorum Dei.

Pſalm. In Domino confido.

Ant. Directus eſt divinitus in pœnitentiam gentis, & tulit abominationem impietatis.

Pſalm. Domine, quis habitabit.

Ant Virtutes multas, & miracula per beatum Gregorium Dominus fecit, alleluja.

Pſalm. Domine in virtute tua.

℣. Magna eſt gloria ejus in ſalutari tuo.

℟. Gloriam, & magnum decorem impones ſuper eum.

Lect. de Hom. in Evang. Si quis venit ad me, *de eod Commu.*

℟. *viii.* Gaudet in Cælis beatus Gregorius Armeniæ Pontifex gloria, & honore coronatus: * Qui pro Chriſti nomine varios, & graves ſuſtinuit cruciatus.

℣. Dedit illi Dominus fortitudinem, & uſque in ſenectutem permanſit illi virtus. Qui pro. Gloria Patri. Qui pro.

Lectio ix. de S. Remigio, ut in Brev.

AD

AD LAUDES, & per Horas. *Antiph.*

GAude Mater Eccleſia, adſunt feſta ſolemnia Armeniæ Pontificis, & Martyris Gregorii.

Pſalm. Dominus regnavit, *cum rel. de Dom.*

Ant. Lapide ad collum ligato prædicabat Gregorius Dominum Jeſum Chriſtum.

Ant. Sollicitus Paſtor Gregis Chriſti fuit Gregorius, ac ſtrenuus dæmonum debellator.

Ant. Idolorum templa deſtruxit, & ſanctis martyribus nobiles Baſilicas ædificavit, alleluja.

Ant. O lux Armeniæ, qui martyrio coronari, & inter Pontifices numerari digne meruiſti.

Capit. & Hymn ut in i. Veſp.

℣. Juſtus ut palma florebit.

℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Benedictus, *Ant.* O paſtor egregie Gregori, lux Armeniæ, qui radiante lumine cum Angelorum agmine Regem vidiſti gloriæ; vota præcantium ſuſcipe, qui laudes tuas hodie perſonant, alleluja.

Oratio ut ſupra.

Deinde fit comm. S. Remigii. Et in 2. Veſp. omnia, ut in primis, excepto ult. Pſal. Credidi.

℣. Juſtus ut palma florebit.

℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Magnificat, *Ant.* O Gregori, martyr Chriſti eſto memor noſtri, ut tuis precibus adjuti, æterna gaudia mereamur conſequi, alleluja.

Deinde fit comm. Ss Angelorum Cuſtodum, ut in Breviar.

Die IV. Octobris.

S. Franciſci Conf. Patr. Civ. Neap. Dupl. maj. Omnia ut in Brev. ſub hac die.

Die X. Octobris.

S. Franciſci Borgiæ Conf. Patr. Civ. Neap. Dupl. 2. cl. Lect. i. Noct. Juſtus. *Lect. ii. & iii. Noct. ut in Brev. Et in 2. Veſp. fit comm. S. Ludovici Bertrandi.*

Die XIV. Octobris.

S. FORTUNATÆ Virg. & Mart. Duplex.

Omnia de Commu. Virg. & Mart. præt. ſeq.

Oratio.

DEus, qui inter cetera potentiæ tuæ miracula etiam in ſexu fragili victoriam martyrii contuliſti: con-

concède propitius ; ut qui beatæ Fortunatæ virginis,& martyris tuæ natalitia colimus ; per ejus ad te exempla gradiamur . Per Dominum *&c.*

In i. Noct. Lect. de Scriptur. occurr.

In ii. Noct. Lect iv.

FOrtunata virgo Cæsareæ in Palæstina nobili genere nata ; Fratres habuit ; eosdemque Fidei Magistros, Carponium,Evaristum , & Priscianum, quibus una cum aliis in persecutione Diocletiani sub Urbano Præside comprehensis, cum limina carceris pia Soror frequentaret , ut qualecumque valeret , auxilium Christi confessoribus præberet , Judici delata in vincula conjicitur . In iis , tum impiæ Matris conatus, precesque nefarias , tum Præsidis minas , & oblatas filii nuptias , velut hostes Fidei ac Martyrii , quod unice concupiverat , constantissime , superavit . Cum autem in interiora carceris penetralia , ubi Fratres , & Socios detinere cognoverat , a Custodibus admitti obtinuisset , ac mutuis se orationibus , rerumque Divinarum colloquiis , ad ultimum Fidei certamen confirmarent : Vox de cælo resonuit , qua omnium vota nuntiabantur exaudita , & aliis quidem per leviora tormenta , Fortunatæ vero per longe duriorem agonem Martyrii corona spondebatur .

℟. Propter veritatem *&c.*

Lectio v.

SÆviente igitur Urbano, fortissima Virgo capillis divulsis , & vestibus per ignominiam dilaceratis ; per Urbem circumducitur:Moxque ferreis , acutisque ferræ dentibus mediam secare tortores aggressi , carnem ejus divinitus obduratam , numquam lædere potuerunt : In Amphytheatro feris objecta, non modo illæsa permansit, sed Leonem ferocissimum in Præsidem irruentem , solo imperio coercuit : quo tamen beneficio nihilo mitior redditus Tyrannus talos eidem terebrari ; claviscque confici , ac tandem post equuleum igneisque superatos , caput amputari præcepit . Ea sententia primum in Fratres executioni demandata est , Sed cum ad Fortunatam lictor accederet , visis repente Angelorum & Virginum Choris , terrefactus obriguit animo

si-

ſimul, & viribus deſtitutus. Illa vero repetitis de Cælo vocibus ad coronam evocata, poſt brevem orationem invictum ſpiritum Deo reddidit, & ibidem una cum ſanctis Fratribus a Chriſtianis ſepelitur.

℟. Dilexiſti juſtitiam *&c.*

Lectio vi.

SAnctorum Martyrum corpora clam inde ſubducta, transvehentibus quibuſdam nautis, ecce Angeli de Cælo deſcendentes in prora Navis conſederunt, Davidicum illud concinentes Gloria hæc eſt omnibus ſanctis ejus. Ad hæc mire conſternati quotquot aderant ab ipſamet Fortunata Beatiſſima inter Angelos apparente, bono animo jubentur eſſe, illos itineris duces a Deo miſſos habituri. Ipſis itaque præſentibus Campaniæ littus feliciter appulſi, ſacra Martyrum Lipſana depoſuere: quæ plurimis coruſcantia miraculis ibidem tamdiu quievere, donec regione a Vandalis, Mauriſque devaſtata Stephanus Neapolitanus Epiſcopus ea Neapolim transferri curavit, Adriano Primo Summo Pontifice, Conſtantino, & Irene Imperantibus. Porro ſedente Pio Quarto venerabiles Reliquiæ iterum inventæ ſunt in Eccleſia Sanctimonialium ſancti Gaudioſi, in qua ad hanc uſque diem pridie Idus Octobris magna Populi veneratione coluntur.

℟. Afferentur Regi *&c.*

In iii Noct. Homilia in Evangelium. Simile erit. *de eodem Commu.*

Die xv. Octobris.

S. Tereſiæ Virg. Patr. Civ. Neap. Dupl. maj. Omnia ut in Brev. ſed Lect. i. Noct. De Virginibus. *ut in Commu. Virg.*

Die xxx. Octobris.

S. Maximi Cumani Diaconi Mart. Dupl. In Metropol. Eccleſ. tantum. Omnia de Commu. unius Mart Oratio. Præſta quæſumus, ut qui *&c. de eodem Commu.*

Lect. i. Noct. de Script. occurr.

In ii. & iii. Noct. Lect. ex citato Commu. unius Mart. i. *loco.*

FE-

FESTA NOVEMBRIS.

Die 1x. Novembris.

S. AGRIPPINI

Epiſc.& Patr.Civ.Neap.

Dupl. majus.

Omnia de Commu. Conf. Pont. præt. ſeq.

Oratio.

DEus, qui Gregem tuum ab inſidiis hoſtium Fidei, beati Agrippini Confeſſoris, atque Pontificis paſtorali ſolicitudine præſervaſti: dignare quæſumus, ejuſdem ſuffragantibus meritis, inter oves tuas nos perpetuo cuſtodire. Per Dominum noſtrum *&c.*

Et fit comm. diei Octav. Omnium Sanctorum, & S. Theodori Mart. ut in Brev.

Lectio i Noct. de Epiſt. Divi Pauli: Fidelis ſermo. *ut in eodem Commu.*

In ii Noct. Lect. iv.

AGrippinus Neapoli in Campania natus, a prima ætate Chriſtianis myſteriis, boniſque moribus imbutus, futuræ ſanctitatis ſpecimen dedit. Orbatus Parentibus, Chriſti conſilium ſecutus, vix ſibi neceſſariis retentis, bona pauperibus elargitus eſt: paterna etiam domo in Oratorium converſa, eo ſita in loco, in quo poſtea extructa Baſilica beati Aprippini nomine dedicata eſt. In demortui Neapolitani Antiſtitis, Antonino Pio imperante, celſiorem locum evectus præclaris magis, magiſque virtutibus emicuit, quibus antea in privata vita tam mire effulſerat.

℟. Inveni David *&c.*

Lectio v.

IN paſtorali officio omnes conatus eo intendit, ut divinus cultus augeretur, & Chriſtiana religio illibata floreret, eo potiſſimum tempore, quo Hæretici falſis doctrinis perdere animas, & Chriſti oves mactare contendebant; ad quos confutandos Sanctus Soter Pontifex Maximus ſalutarem dedit epiſtolam, admonens Agrippinum, alioſque Campaniæ Præſules, ut pervigiles caverent, ne clandeſtina perfidiæ lues commiſſos in greges graſſaretur. Quod Sanctus Antiſtes, & prædicatione Divini verbi, & exemplo integerrimæ vitæ ſolertiſſime præſtitit; multique Infideles divinitus permoti, ejus opera veri Dei cultum, puramque Religionem ſuſcepere.

℟. Poſui adjutorium *&c.*

Le-

Lectio vi.

SIc ætate laboribus plurimis, mirisque virtutibus exacta, migravit ad Dominum, multis ante, & post obitum miraculis effulgens, quinto Idus Novembris, secundo post Christum natum sæculo, sepultusque in cæmeterio extra mœnia, unde in Sancti Salvatoris Templum translatus est, confluentibus ad ejus sepulchrum cultoribus, fama sanctitatis, & prodigiorum adductis. Cum præsertim visus quandoque fuerit una cum beato Januario adesse sancto Severo morienti; & Civitati obsessæ auxilium ferre de Cælo. Idcirco Neapolitani Cives, aliique finitimi Basilicas, & oppida insignita Agrippini nomine ædificarunt. Cujus sacrum Corpus sub Ara maxima Principis Ecclesiæ nunc venerationi habetur.

℟. Iste est, qui ante Deum &c.

In iii. Noct. Homil. in Evang Vigilate.

ix. Lect. de S. Theodoro Mart. cum ejus commem. in Laud. In 2. Vesp. fit a Capit. de S. Andrea Avellino, comm. præc. ac Ss. Mm. Tryphonis & Soc. ut in Brev.

Die x. Novembris.

S. Andreæ Avellini Conf. Patr. Neap. Civ. Dupl. maj. Omnia ut in Brev. præter Lect. 1. Noct. Justus. *In 2. Vesp. fit comm. S. Martini Episc. & Conf. & S. Mennæ Mart.*

Die xv. Novembris.

S. Gertrudis Virg. Dupl. Omnia, ut in Brev.

OFFICIUM

S. Januarii Episc. & Mart. pro mense, Omn. ut in Fest. S. Ep. Mart. 19. Septemb.

KA-

KALENDARIUM SANCTORUM,

Quorum Officia ſunt recitanda in Civitate, & Diœceſi Neapolitana.

November.

28 Jacobi de Marchia C.P. dup. maj.

December.

3 Franciſci Xaverii C. P. dup. maj

4 Barbaræ V. M. ſemid.

6 Nicolai Ep. C. P. dup. maj.

8 In Solemn. Immaculatæ Concept. pr. P. dup. 1. claſſ. cum oct.

14 Agnelli Ab. dup. maj.

16 In ſolemnit. Patroc. S. Januarii Ep. M. pr. P. dup.

Januarius.

14 Potiti Mart dup.

17 Antonii Abb. P. dup. maj.

19 Transl Reliq. S. Thom. de Aqu. C. P. dup.

Februarius.

3 Blaſii E. M. P. dup. maj.

9 Apolloniæ V. M. dup.

Martius.

7 Thomæ de Aqu. Conf. Doct. P. dupl. maj.

19 Joſeph C. P. dup. 1. cl.

FERIA SEXTA.

Poſt Dom. iv. Quadr.

Spineæ Coronæ D. N. J. C. dup. maj.

Aprilis.

2 Franciſci de Paula C. P. dupl. maj.

5 Transl. S. Athanaſii Ep. Neap. C. ſem.

27 Mariæ Egyptiacæ Patr. dupl. maj.

29 Petri Mart. P. dup. maj.

30 Severi Ep C P. dup. maj.

Dom. iii poſt Paſch.

Patroc. S. Joſeph C. P. Sp. B M V. dup. 2. cl.

Majus.

DOM. 1. MAJI.

Transl. S. Januarii E. M. prin. P. dup. maj cum octav.

14 Pomponii Ep. Neap. dup.

16 Joannis Nepom. Mart. dup maj.
17 Reſtitutæ V. M. dup.
23 Euphebii Ep. C. Patr. dup. maj.
25 Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg. Patr. dupl. majus.
26 Philippi Nerii Patr. dup. 2. claſſ.

Junius.

13 Antonii de Padua C P. dup. maj.
17 B. Pauli de Aretio Card. Arch. Neap. dup.
18 Petri de Piſis C. dup.
22 Joannis Ep. Neap. dup.
24 Nat. S. Jo: Bapt. Patr. dup. 1. cl. cum oct.

Julius.

7 Dedic. Metr. Eccl. Neapol. dup. 1. cl. cum oct.
15 Athanaſii Ep. C.P. dup. majus.
22 Mariæ Magdalenæ Patr. dup. maj. cum oct.
31 Ignatii Loyolæ C. Patr. dup. maj.

Auguſtus.

2 Liborii Ep. C. ſem.
3 Aſpreni pr. Ep. Neap. P. dup. maj.
4 Dominici C. P. duplex maj. cum oct.
7 Cajetani C. P. dup. maj.
12 Claræ V. P. dup. maj.
15 In Aſſumpt. B. M. V. dup. 1. cl. cum oct.
26 Patriciæ V. P. dup. maj.
29 Decollatio S. Jo. Bapt. P. dup. maj.

September.

4 Candidæ Senior. ſem.
5 Candidæ Junioris Patr. dup. maj.
6 Roſaliæ Virg. dup.
19 Januarii E. M. pr. Pat. dup. 1. cl. cum oct.
22 Eutychetis, & Acutii Mart. dup.
29 Dedic. S. Michaelis Archang. P. dup. 2. cl.

October.

1 Gregorii Armeni Ep. Mart. Patr. dup. maj.
4 Franciſci C. P. dup maj
10 Franciſci Borgiæ C. P. dupl. 2. claſ.
14 Fortunatæ V. M. dup.
15 Tereſiæ V. P. dup maj.
30 Maximi Cumani Diaconi Mart. dupl.

November.

9 Agrippini E.P. dup. maj.
10 Andreæ Avellini P. C. dup. maj.
15 Gertrudis V. dup.

FINIS.

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI
1410000

DIE XVII. JUNII

IN FESTO

B. PAULI BURALIS

CARD. DE ARETIO EP. NEAP.

DUPLEX MINUS

ORATIO.

DEus, qui admirabiles vocationis tuæ tramites in B. Paulo multiformiter oſtendiſti; ejus nobis interceſſione concede, ut te vocantem, & intelligere, & fideliter ſequi valeamus. Per Dominum &c.

In I. Noct. Lect. de ſcript. occurr.

IN II. NOCTURNO

Lectio IV.

PAulus de Aretio ex priſca Buralium ſtirpe Itrii in Campania ortus ab ineunte ætate omnigenere virtutis non unum

unum ſpecimen dedit. Sæculi illecebras, & Neapolitani Fori jam sibi arridentem celebritatem in ipſo juventutis flore contemnens, Itrium ſeceſſit; refugienſque Regium Sanctæ Claræ Consilium, in quo a Carolo V. se cooptatum intellexerat, ruſticano habitu se abdidit in silvis. Sed ab immiſſa Equitum manu quæsitus, deprehenſuſque Neapolim regredi, impositumque munus capeſſere cogitur. Verum Vir Dei aulicos, ac forenses ſtrepitus faſtidiens, regularem potius vitæ ſtatum, ac receſſum ardebat. Quem tandem pluribus humilitatis, & perſeverantiæ præſtitis argumentis inter Clericos Regulares obtinuit.

℟. Inveni David &c.

Lectio V.

Diuturni, atque exoptatiſſimi voti compos effectus in ipſo ſtatim tyrocinio mirum quantum in Regulari diſciplina, atque in omni virtutum genere profecerit. Cum ſociis, Andrea Avellino præſertim, de majori alacritate, & de duriori quolibet, ac fædiori opere perfun-

fungendo contendebat ſæpius, & præ viribus pugnabat. A quo humilitatis ſtudio ad viliſſima quæque deducto, poſt repetitas ſui Ordinis præfecturas, poſt ampliſſimam ad Philippum Hiſpaniarum Regem functam legationem, poſt habitas etiam de morum controverſiis lectiſſimas conſultationes, numquam vel minimum diſceſſit. Ut ſtrenue proinde non una Epiſcopali Sede recuſata, ad Placentinam, tum ad Neapolitanam non potuerit, niſi ſupremis adigi obedientiæ legibus, & inter ipſos Purpuratos Patres nonnisi anxio, ac reluctanti animo adſciſci.

℟. Poſui adjutorium &c.

Lectio VI.

VErum in his omnibus nihil immutatus charitatis, atque religionis ſtudio vehementius exarſit. Tridentini decreta, morumque reformationem editis Synodis zelavit, induxitque. Chriſtianæ diſciplinæ ſcholas aperuit. Religioſorum cœnobia, Fœminarum collegia, Clericorum ſeminaria excitavit non ſolum, ſed victu etiam fovit, & ſtipe frequenti.

Hæ-

Hæreticis, Hebræis, Turcis, ſodalitatibus, concionibuſque ad eorum converſionem inſtitutis, conſuluit. Ac undique opera ejus, & exemplo inſtaurati mores, exciſæ corruptelæ, uſuræ, blaſphemiæ, impudicitiæ procul amandatæ. Quibus, aliisque pluribus laboribus, ærumnis, pœnitentiiſque confectus, & præ virium imbecillitate corpore pene fatiſcens; in terram acerbo caſu, femore fracto, proſtratus eſt. Quo ex vulnere, anno ætatis ſexageſimo ſeptimo diris doloribus ad extremum uſque fortiter toleratis, evolavit in Cælum.

℟. Iſte eſt &c.

In III. Noct. Hom. in Evang. Homo peregre.

Die XXIII. Februarii

IN FESTO

S. PETRI DAMIANI

CARDINALIS EPISCOPI OSTIENSIS,

ET ECCLESIÆ DOCTORIS

Dupl. Min.

In utrisq. Vesp. Antiph. ad Magn. O Doctor optime.

ORATIO.

CONcede nos, quæsumus, omnipotens Deus, Beati Petri Confessoris tui, atque Pontificis, monita, & exempla sectari; ut per terrestrium rerum contemptum æterna gaudia consequamur. Per Dominum nostrum.

IN I. NOCTURNO

Lectiones de Scriptura occurrente. Si vero celebretur in Quadragesima, leguntur Lectiones: Fidelis sermo &c. *ut in Communi Pontificum.*

IN II. NOCTURNO

LECTIO IV.

PEtrus Ravennæ honeſtis Parentibus natus adhuc lactens a Matre numeroſæ prolis pertæſa abjicitur; ſed domeſticæ mulieris opera ſemivivus exceptus, ac recreatus, Genitrici ad humanitatis ſenſum revocatæ redditur. Utroque orbatus Parente, tamquam vile mancipium, ſub aſpera fratris tutela duram ſervitutem exercuit. Religionis in Deum, ac pietatis erga patrem egregium tunc ſpecimen dedit; inventum ſiquidem forte nummum non propriæ inediæ ſublevandæ, ſed Sacerdoti, qui divinum Sacrificium ad illius expiationem offerret, erogavit. A Damiano fratre, a quo, uti fertur, cognomentum accepit, ejus cura litteris eruditur; in quibus brevi tantum profecit, ut magiſtris admirationi eſſet. Quum autem liberalibus ſcientiis floreret, & nomine, eas cum laude docuit. Interim, ut corpus rationi ſubderet, ſub mollibus veſtibus cilicium adhibuit, jejuniis, vigiliis, & orationibus ſolerter inſiſtens. Calente juventa, dum carnis ſtimulis acriter urgeretur, inſultantium libidinum faces rigentibus fluvii merſus aquis

noctu extinguebat; tum venerabilia quæque loca obire, totumque Pſalterium recitare conſueverat. Ope aſſidua pauperes levabat, quibus frequenter paſtis convivio, propriis ipſe manibus miniſtrabat.

LECTIO V.

PErficiendæ magis vitæ cauſſa in Avellanenſi Eugubinæ Diœceſis Cœnobio Ordini Monachorum Sanctæ Crucis Fontis Avellanæ a Beato Ludulpho Sancti Romualdi Diſcipulo fundato nomen dedit. Non ita multo post in Monaſterium Pompoſianum, mox in Cœnobium Sancti Vincentii Petræ Pertuſæ ab Abbate ſuo miſſus, utrumque Aſceterium verbo ſacro, præclaris inſtitutionibus, & moribus excoluit. Ad ſuos revocatus poſt Præſidis obitum Avellanitarum familiæ præficitur; quam novis variis in Locis exſtructis domiciliis, & ſanctiſſimis inſtitutis ita auxit, ut alter ejus Ordinis Parens, ac præcipuum ornamentum jure ſit habitus. Salutarem Petri ſollicitudinem alia quoque diverſi inſtituti Cœnobia, Canonicorum conventus, & Populi ſunt experti. Urbinati Diœceſi non uno nomine profuit: Theuzoni Epiſcopo in cauſſa graviſſima aſſedit, ipſum

que in recte administrando Episcopatu consilio, & opera juvit. Divinorum contemplatione, corporis macerationibus, cæterisque spectatæ sanctimoniæ exemplis excelluit. His motus Stephanus Nonus Pontifex Maximus eum, licet invitum, & reluctantem, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem creavit, & Ostiensem Episcopum. Quas Petrus Dignitates splendidissimis virtutibus, & contentaneis Episcopali ministerio operibus gessit.

LECTIO VI.

DIfficillimo tempore Romanæ Ecclesiæ, Summisque Pontificibus doctrina, Legationibus, aliisque susceptis laboribus mirificadfuit. Adversus Nicolaitarum, & Simoniacam Hæreses ad mortem usque strenue decertavit. Hujusmodi depulsis malis, Mediolanensem Ecclesiæ Romanæ conciliavit. Benedicto, & Cadolao falsis Pontificibus fortiter restitit. Henricum quartum Germaniæ Regem ab iniquo Uxoris divortio deterruit. Ravennates ad debita Romano Pontifici obsequia revocatos sacris restituit. Canonicos Veliternos ad sanctioris vitæ leges composuit. In Provincia præsertim Ur-

binate vix ulla fuit Epiſcopalis Eccleſia, de qua Petrus non ſit benemeritus; Eugubinam, quam aliquando creditam habuit, multis levavit incommodis: alias alibi, quando oportuit, perinde curavit, ac ſi ſuæ eſſent tutelæ commiſſæ. Cardinalatu & Epiſcopali Dignitate depoſitis, nihil de priſtina juvandi proximos ſedulitate remiſit. Jejunium ſextæ Feriæ in honorem S. Crucis Jeſu Chriſti: horarias Beatæ Dei Genitricis preces, ejusque die Sabbato cultum propagavit. Inferendæ quoque ſibi verberationis morem ad patratorum ſcelerum expiationem provexit. Demum ſanctitate, doctrina, miraculis, & præclare actis illuſtris, dum e Ravennate Legatione rediret, Faventiæ octavo Kalendas Martii migravit ad Chriſtum. Ejus Corpus ibidem apud Ciſtercienſes multis miraculis clarum frequenti Populorum veneratione colitur. Ipſum Faventini non ſemel in præſenti diſcrimine propitium experti Patronum apud Deum delegerunt. Leo vero Duodecimus Pontifex Maximus Officium, Miſſamque in ejus honorem, tamquam Confeſſoris Pontificis, quæ aliquibus in Diœceſibus, atque in Ordine Camaldulenſium jam celebrabantur, ex Sacrorum Rituum Congregationis Con-

ſulto, addita Doctoris qualitate, ad univerſam extendit Eccleſiam.

IN III. NOCTURNO

Homilia in Evangelium: Vos eſtis ſal terræ: *de Communi Doctorum*.

Missa. In medio Eccleſiæ.

DECRETUM

URBIS, ET ORBIS.

Providentissimus Deus, qui electam suam Sponsam Ecclesiam super Apostolorum, et Prophetarum fundamentum posuit, eamque summo angulari lapidi Christo Jesu innixam voluit, sapientissimo cavit consilio, ut ad illius præsidium jugiter egregii sanctique vigilarent Pastores, qui non modo sublimioris virtutis exemplo fidelium Ecclesiæ filiorum mores ad justitiam pietatemque, componerent; verum etiam ingenio, doctrinaque celebres eosdem in Fidei veritate consolidarent. Hos propterea Divinus Præceptor sal terræ, Mundique lumen nuncupavit, qui non vivæ tantum vocis officio, cæterorum Pastorum instar, sibi commissam plebem, sed cunctos Christifideles, omniumque sæculorum posteritatem conscriptis Libris sapientia, et doctrina refertis, etiam extincti erudire non cessant. Quos inter eminet etiam SANCTUS PETRUS DAMIANUS ab sa: me: Stephano IX. alias X. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis creatus, et Ostiensis Episcopus renunciatus, qui Sæculo XI. Dei Ecclesiam meritis, et Doctrinis, illuminavit, designatus idcirco Scriptorum elogio Vir, et Sanctitate, et Doctrina per sua tempora clarus. Hujus porro sanctissimi Viri de universa Ecclesia tot nominibus optime meriti nondum extentum fuisse festum per ipsam universalem Ecclesiam dolentes Apostolici Senatus Patres, ita Summum Ecclesiæ Hierarcham, et Caput, Pontificem Maximum Leonem XII. per Postulatoriam Epistolam Sacri Cardinalium Collegii nomine deprecati sunt, ut ex Sacrorum Rituum Congregationis Consulto ejusdem S. Petri Damiani Festum celebrari præcipiat universa in

Ecclesia septimo Kalendas Martii cum Officio et Missa de Communi Doctorum, nec non cum Lectionibus, et Oratione, propriis, jam pro aliquibus Locis adprobatis. Qua Postulatoria una cum Animadversionibus R. P. D. Virgilii Pescetelli Sanctæ Fidei Promotoris, et Advocati, ac Procuratoris Responsionibus diligentissimis in Ordinario Sacrorum Rituum Cœtu ad Vaticanum sub infrascripta die coacto delata, Emi ac Rmi Patres Sacris Ritibus tuendis præpositi, audita relatione Emi et Rmi Domini Cardinalis Julii Maria De Somalia Episcopi Ostiensis, et Veliterni Ponentis, eidemque Congregationi Præfecti, momentis omnibus hinc inde allatis sedulo libratis, matureque discussis unanimi consensu rescribendum censuerunt: „ *Consulendum SSmo pro gratia* „ *Die 27. Septembris 1828.*

Facta autem de præmissis omnibus et singulis SSmo Domino Nostro Leoni XII. Pont. Max. per me infrascriptum ejusdem Sacræ Congregationis Secretarium relatione, Sanctitas Sua in omnibus, annuendo Sacræ Congregationis Rescriptum adprobavit, et confirmavit, ac S. Petrum Damianum Doctorum Albo recensuit, ejusque Officium *sub ritu dup. min. cum Lectionibus primi Nocturni de Scriptura instar concessionis factæ Clero Ravennaten. de Anno* 1723. ad universam extendit Ecclesiam, *ac desuper Generale Decretum Urbis, et Orbis, expediri præcepit Kalendis Octobris ejusdem Anni* 1828.

Julius M. Card. Episcopus Ostien., et Veliternus de Somalia S. Ecclesiæ Vice-Cancellarius, et S. R. C. Præfectus, et Ponens etc.

Loco † Sigilli

J. G. Fatati S. R. C. Secretarius;

Die II. Augusti

IN FESTO

BEATÆ JOANNÆ DE AZA

MATRIS SANCTI PATRIARCHÆ
DOMINICI

Duplex.

In utrisque Vesperis ℣. Ora pro nobis Beata Joanna.

ORATIO.

Deus qui Beatæ Joannæ famulæ tuæ gratiam supernæ vocationis filii sui Dominici mirabiliter ostendisti, quæsumus, ut ipsam, præmonstratumque filium imitantes, pio utriusque interventu æterna præmia consequamur. Per Dom.

In 1. Noct. Lect. de Scriptura curren.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Azæ in Regno Castellæ veteris Hispaniarum Joanna primam Cœli lucem aspexit circa dimidium sæculi Duodecimi. Clarissimum a Progenitoribus acceptum decus virtute, ac sanctitate mirabiliter auxit, ac illustravit. Corporis venustate, mulieribusque officiis ornatam seculi oblectamenta allicere nullo modo valuerunt; quin immo naturæ dona, seque ipsam Deo a primordiis mancipavit. Felici de Guzman viro summa probitate, liberalitate, æque ac nobilitate prædito in matrimonium data, nihil in se prætulit, quod mulieris fortis imaginem non expresserit. Licet illius ditionis Domina, et fæminarum prima, cæteras nihilo-

minus humilitate præire studuit, illisque honestate, pudicitia, prudentia, ac boni nominis fama præfulsit. Domesticis curis absolutis, reliquum temporis pietati, ac religioni tribuebat; hinc est, quod sacra limina adire, infirmos visitare, afflictosque solari gratissimum illi fuerit. In pauperum indigentiis sublevandis mirifice se exercuit, cujus charitatem Deus etiam aliquando miraculo confirmasse legitur, cum dolium vini illis distributum mox plenum invenerit.

Lectio V.

Orationi addicta Divinas in se promeruit benedictiones. Nam duos filios habuit, quos adhortationibus, incitamentis, ac præcipue exemplo ad virtutes excitabat, ac ad eam perfectionem illos evexit, ut uterque ad mortem usque Ecclesiasticis exemplum, populis vero morum norma extiterint. Tertium inde filium obtinuit Sanctum Dominicum, Ordinis Prædicatorum, unde totius sanctitatis, et doctrinæ exempla in Ecclesiam promanarunt, Institutorem, ac Parentem: ipsumque fructum fuisse precum, quas Joanna ferventer Deo effuderat, Sanctus Dominicus Abbas Sylensis ei aperuit, et visio in somniis habita haud dubie ostendit. Etenim hujus gravida per quietem catulum in alvo continere sibi visa est, qui facem ore gestiens Orbem universum illuminaret. Quo somnio significabatur, filium contra inferni lupos latraturum, ac populos inflammaturum ad Dei, ac proximi amorem. Hinc haud mirum, si nulli alii, quam sibi tantæ prolis curam Joanna reservaverit, ut una cum lacte proprias virtutes in illum traduceret. Tandem tot, tantisque a Deo aucta muneribus, et cumulata virtutibus, sanctitate percelebris, mundo amabilis, et Deo grata Calarogæ placidissime spiritum Deo reddidit.

Lectio VI.

Post ejus mortem miraculorum fama longe, lateque perfusa, incolæ in Patronam sibi eam adsciverunt, ac ejus opem in gratiis obtinendis, et in adversis amovendis præsentem sunt experti. Hinc ad Ecclesiam sacrum ejus corpus delatum in ipsius cœmeterio conditum fuit, ibique sacellum sub invocatione Sanctæ Joannæ de Aza erectum; ad quod etiamnum perseverans frequens est populorum concursus religionis, et voti causa. Inde ad Gumiliensem Ecclesiam translatum juxta Sponsi ejus Felicis exuvias fuit repositum. Postea Serenissimus Hispaniarum Infans Joannes Emmanuel Sancti Regis Ferdinandi Nepos in Parentem pio fragrans amore ad Cœnobium Rupisfidelis Fratrum Prædicatorum, quod ipse propriis sumptibus e fundamentis erexerat, transmittendum curavit; atque ipsemet Regalis Princeps, universo plaudente populo, et gratulante, sacrum pignus suis humeris deferens, in sepulcro regia munificentia exornato juxta aram maximam collocavit: ubi illius Regionis populi convenientes sacros cineres colere, et venerari gloriantur. Quem cultum Azæ, Calarogæ, aliisque populis ad hæc nostra tempora propagatum, ac numquam intermissum, instante Rege Catholico Ferdinando Septimo, et Optimatibus Hispaniæ Principibus, Leo Duodecimus Pontifex Maximus approbavit, ac de Beata Joanna festum cum officio, et Missa ab universo Prædicatorum Ordine celebrandum concessit.

In III. Noctur. Homil. in Evangel. *Simile est regnum cœlorum thesauro*: de Communi unius nec Virg. nec Mart.

COMMEMORATIONES

OMNIUM SS. APOSTOLORUM

ET

OMNIUM SS. MARTYRUM

FACIENDÆ

IN FESTO

SS. APOSTOL. PETRI ET PAULI

IN I. VESPERIS

Post orationem diei,

Pro omn. Ss. Apost.

Antiph. In hoc cognoscent omnes, quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem.

℣. Nimis honorati sunt amici tui Deus.

℟. Nimis confortatus est principatus eorum.

OREMUS.

EXaudi nos Deus salutaris noster, & omnium Sanctorum Apostolorum tuorum

tuere præsidiis, quorum donasti fideles esse doctrinis.

Pro omn. Ss. Martyr.

Antiph. Isti sunt Sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, & dedit illis gloriam sempiternam.

℣. Justi epulentur, & exultent in conspectu Dei.

℟. Et delectentur in lætitia.

OREMUS.

DEus, qui glorificaris in concilio Sanctorum Martyrum tuorum, respice ad preces humilitatis nostræ: ut quorum solemnia celebramus, eorum precibus adjuvari mereamur. Per Dominum &c.

AD LAUDES.

Pro omn. Ss. Apost.

Antiph. Vos, qui sequuti estis me, sedebitis super sedes judicantes duodecim tribus Israel.

℣. In omnem terram exivit sonus eorum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eorum.

Oratio Exaudi &c. *ut supra.*

Pro omn. Ss. Martyr.

Antiph. Sancti tui, Domine semper benedicant te, & gloriam Regni tui dicant.

℣. Mirabilis Deus in Sanctis suis.

℟. In sanctis ejus laudate Deum.

Oratio Deus &c. *ut supra.*

IN II. VESPERIS.

Pro omn. Ss. Apost.

Antiph. Vos amici mei estis, si feceritis, quæ ego præcipio vobis, dicit Dominus.

℣. Gloriosus in Sanctis suis faciens mirabilia.

℟. Hic Deus meus, & glorificabo eum.

Oratio Exaudi &c. *ut supra.*

Pro omn. Ss. Martyr.

Antiph. Dico autem vobis amicis meis, ne timeatis ab iis, qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere.

℣. Justi autem in perpetuum vivent.

℟. Et apud Dominum est merces eorum.

Oratio Deus &c. *ut supra.*

IN II. VESPERAS.

DIE XVI. AUGUSTI

IN FESTO

S. ROCHI CONFESSORIS

DUPLEX.

Omnia de comm. Conf. non Pont. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

Populum tuum, quæsumus Domine, continua pietate custodi: et beati Rochi suffragantibus meritis, ab omni fac animæ, et corporis contagione securum. Per Dominum etc.

In I. Noct. Lect. de script. occurr.

IN II. NOCTURNO

Lectio IV.

Rochus in Monte Pessulano natus, quanta in proximum charitate flagraret, tum maxime ostendit, cum sævissima peste longe lateque per Italiam grassante, Patria relicta, Italicam peregrinationem suscepit, urbesque et oppida peragrans; seipsum in ægrotantium obsequium impendere, animamque suam pro fratribus ponere non dubitavit. Quod beati viri studium, quam gratum Deo fuerit, miris sanationibus declara-

tum fuit. Complures enim pestilentia infectos e mortis periculo signo Crucis eripuit, et integræ sanitati restituit. In Patriam reversus, virtutibus et meritis dives sanctissime obiit, ejusque obitum statim subsecuta est veneratio Fidelium, quæ in Constantiensi deinde Concilio magnum recepisse dicitur incrementum, cum ad propulsandam ingruentem luem, Rochi imago solemni pompa, omni comitante Populo per eamdem Civitatem, Episcopis approbantibus, est delata. Itaque ejus cultus mirifice propagatus est in universo terrarum orbe, qui eumdem sibi apud Deum adversus contagiosam luem Patronum religioso studio adoptavit. Quibus accurate perpensis, Urbanus octavus Pontifex Maximus, ut ejus dies festus iis in locis, in quibus fuerint Ecclesiæ Sancti Rochi nomine Deo dicatæ, Officio Ecclesiastico celebraretur, indulsit.

℟. Honestum fecit.

Lectio V.

Ex Tractatu S. Augustini Episcopi in Epistolam Joannis. *Tract.* 5. *in cap.* 3.

Perfecta ista charitas est, ut paratus sis mori pro fratre. Hanc ipse Dominus in se exhibuit mortuus pro omnibus, orans pro eis, a quibus crucifigebatur, et dicens: Pater, ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt. Sed si solus hoc fecit, non erat Magister, si discipulos non habebat. Si quis tantam habuerit charitatem, ut paratus sit pro fratribus etiam mori, perfecta

in illo charitas est. Sed numquid mox, ut nascitur, jam prorsus perfecta est? Ut perficiatur nascitur, cum fuerit nata nutritur, cum fuerit nutrita corroboratur, cum fuerit roborata perficitur, cum ad perfectionem venerit quid dicit? Mihi vivere Christus est, et mori lucrum: Optabam dissolvi, et esse cum Christo: Multo enim magis optimum, manere autem in carne necessarium propter vos. Propter eos volebat vivere, pro quibus paratus erat mori.

℟. Amavit eum.

Ex Tractatu 6.

Lectio VI.

Hæc est perfectio charitatis, et major omnino non potest inveniri; sed quia non in omnibus perfecta est, et desperare non debet, in quo perfecta non est, si jam nata est, quæ perficiatur, et utique si nata est, nutrienda est, et quibusdam suis nutrimentis ad perfectionem propriam perducenda. Quæsivimus inchoationem charitatis unde incipiat, et ibi continuo invenimus: Si quis habet facultates hujus Mundi et viderit fratrem suum egentem, et clauserit viscera sua adversus eum, quomodo dilectio Patris manet in illo? Ergo hic incipit ista charitas, fratres, ut de suis superfluis tribuat egenti in angustiis aliquibus constituto, ex eo quod sibi abundat, secundum tempus a tribulatione temporali liberet fratrem: Hoc exordium est charitatis. Hanc ita cœptam is verbo Dei, et spe futuræ vitæ nutrieris,

pervenies ad illam perfectionem, ut paratus sis animam tuam ponere pro fratribus tuis.

℟. Iste homo.

In III. Noct. Homil. in Evang. Homo quidam nobilis, *ut in Festo S. Ludovici Reg.* 25. *vel* 26 *Aug. in Brev. Rom.*

Ex Typogr. in Palatio Archiep.